Nr. 33

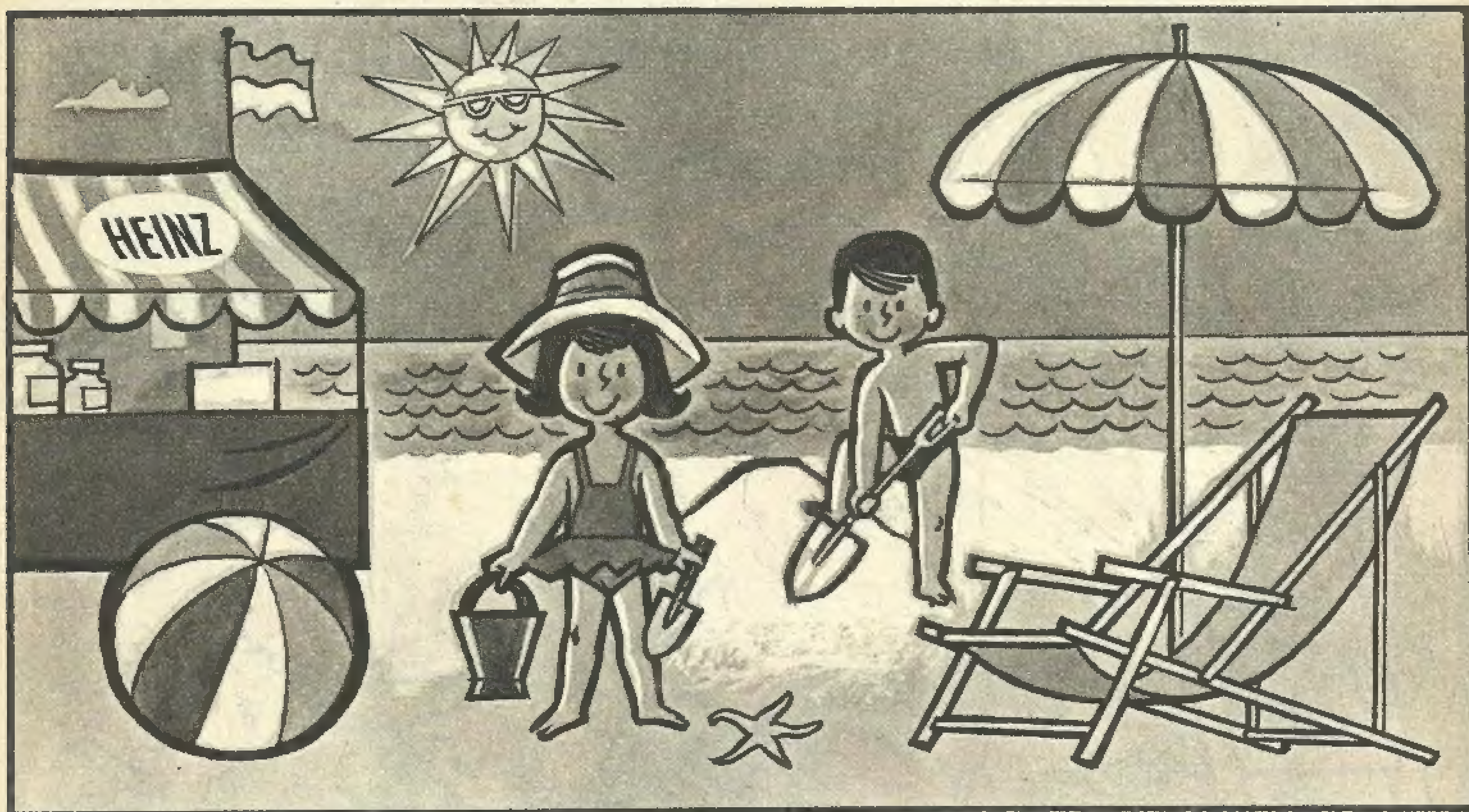
15 augustus 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

SJORS
van de Rebellenclub

HEINZ 57 KNIP-PLAK-KLEUR-WEDSTRIJD

voor jongens en meisjes van 6-14 jaar.

WIN EEN FIETS - ZOEK HEM ZELF UIT!

Neem een vel papier of karton, waarvan het formaat niet groter mag zijn dan 20 x 30 cm. Maak daar een vakantietafereel op, helemaal zoals je dat zelf wilt. Je mag knipsels opplakken, foto's en plaatjes gebruiken, tekenen met potlood, kleuren met krijt of verf: alles mag. Als het maar een leuke vakantieplaat wordt. Op het wedstrijdformulier, dat je bij iedere levensmiddelenwinkel kunt halen, staan al een paar figuurtjes om mee te beginnen. Ga dat formulier vandaag nog halen.
Ook moet je uit het etiket van de Heinz Sandwich Spread de naam HEINZ knippen en ergens in je tekening plakken, bijv. als vlag, vlieger, reclamebord of wat ook.

HIERBOVEN ZIE JE EEN VOORBEELD WAT JE ZOAL MAKEN KUNT EN HOE HET MOET. (Maar jij doet het vast nog leuker)

Schrijf achter op je werkstuk je naam, volledig adres en leeftijd en stuur het dan in een grote enveloppe (zodat je het niet hoeft te vouwen)

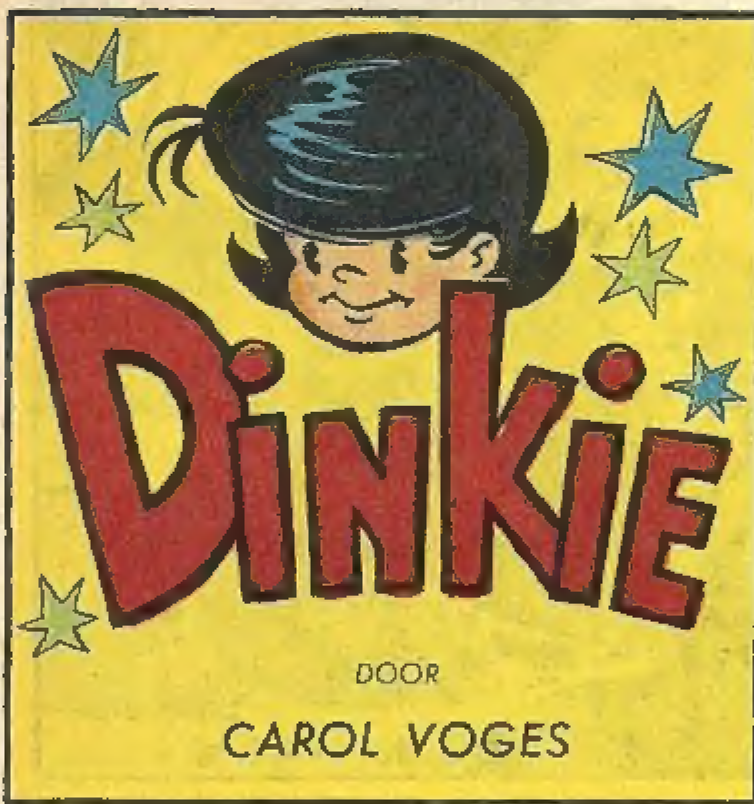
VOOR 15 SEPTEMBER 1964 AAN HEINZ ELST (Gld.).

Een deskundige jury, onder leiding van (Tante) Hannie Lips, zal er de 25 leukste inzendingen, verdeeld over verschillende leeftijdsgroepen, uitzoeken en belonen met een prachtige fiets. 25 jongens en meisjes mogen dan zelf naar een plaatselijke rijwielhandel gaan, om er een fiets tot f 160.- uit te zoeken en er meteen op naar huis fietsen.

UITSLAG VAN DE WEDSTRIJD: 5 OKTOBER 1964

Iedereen die aan de wedstrijd meedoet krijgt persoonlijk bericht thuis, met een (geheime) extra verrassing! Je doet toch zeker óók mee? JA, ALLICHT!

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

VOORZICHTIG! MAAK GEEN ONGELUKKEN!
OPA, IK ZIT HEERLIJK! ER KAN MIJ NIETS GEBEUREN! JOEPIEE! IK VLIEG MAAR EEN KLEIN RONDJE!

NOU, NOU, DINKIE, DAT WAS WAT JE NOEMT HET BETERE VLIEGWERK!
DAAL MAAR AF EN LAAT MIJ GAAN - WEER OP MOEDER AARDE STAAN! KIJK, OPA, DAAR BEN IK WEER! ZULLEN WE NU SAMEN EEN TOCHTJE MAKEN?
LEKKER VLIEGEN, OPA!

FANTASTISCH GAAT HET!
JA, HET IS NIET TE GELOVEN!

EN DAN TE BEDENKEN DAT WE OP ZO'N OOSTERS TAPIJT OVERAL HEEN KUNNEN VLIEGEN! DE HELE WERELD LIGT VOOR ONS OPEN, MEISJE! HOE BESTAAT HET!

WAT EEN PRACHTIGE REIZEN KUNNEN WE NU GAAN MAKEN, DINKIE! WE GAAN ER EENS RUSTIG OVER PRATEN. KOM MEE NAAR HUIS: EERST EEN LEKKER KOPJE KOFFIE MAKEN!
LEKKERE KOFFIE MET KLONTJES!

ALS WE OP REIS GAAN MET ONS TOVERTAPIJT, DAN WIL IK COMFORTABEL REIZEN. MET MIJN LUIE STOEL, EEN TAFELTJE MET BLOEMEN EROP EN EEN GEURIGE SIGAAR!

EN DAT ALLEMAAL OP EEN OOSTERS TAPIJT. EEN VLIEGEND TAPIJT! HA, HA, WE VLIEGEN RECHTSTREEKS NAAR KOEBIJSTAAN. DAT MOET EEN OOSTERS LAND ZIJN. DAT HOOR JE ZO!

ONS TAPIJT EN HET BRIEFJE KOMEN OOK UIT KOEBIJSTAAN. WAAR DAT LAND ERGENS LIGT ZOU IK NIET WETEN, MAAR HET TAPIJT BRENGT ONS ER REGELRECHT HEEN, DENK JE OOK NIET?

EINDELIJK ZAL IK DAN MET EIGEN OGEN AL DIE WONDERSCHONE OOSTERSE LANDEN MET HUN GEURIGE BLOEMEN MOGEN ZIEN. EN NIET TE VERGETEN DE REUSACHTIGE TAARTEN EN PUDDINGEN DIE ZE DAAR HEBBEN!

NA AL DE OPWINDENDE VLIEGAVONTUREN OP HET OOSTERSE TAPIJT BESLOTEN OPA EN DINKIE DIE AVOND VROEG NAAR BED TE GAAN.
GRGRRRR KNORRGGG GGRGRR
ZZZZZZ ZZZZZZ!

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

ZE HEBBEN ME WEL MIJN WAPENS AFGENOMEN EN OOK MIJN PIJP, MAAR EEN OUD MES HEBBEN ZE OVER HET HOOFD GEZIEN. DAT HAD IK IN MIJN MOUW VERBORGEN.
IK ZAL JE EEN HANDJE HELPEN.

DEKSELS! DIE KERELS HEBBEN ME ZO GOED GEBONDEN, DAT IK ME BIJNA NIET KAN BEWEGEN.

HET GAAT NIET GEMAKKELIJK. ZO... JA, EVEN HOUDEN ZO! IK VOEL HET MES.

DE BEIDE MANNEN ZIJN EEN UUR LANG INGESPANNEN BEZIG.

DAN ZIJN DE HANDEN VAN SAM HAWKENS EN OLD SHATTERHAND VRIJ.

EVEN LATER WAGEN ZIJ HET VOORZICHTIG UIT DE SPELONK TE GLUREN.
KIJK EENS! WINNETOU EN HARRY!
ZIJ ZIJN BUITEN ONS DE ENIGE OVERLEVENDEN, ALS IK ME NIET VERGIS. WE MOETEN ZE GAAN BEVRIJDEN.

ER STAAN MAAR TWEE BEWAKERS BIJ HEN. VOORUIT, DAAR GAAN WE!

DE TWEE BEWAKERS WORDEN SNEL BUITEN GEVECHT GESTELD.
LATEN WE HUN MESSEN EN TOMAHAWKS MEENEMEN.

ALS JULLIE LOS ZIJN, MOETEN JULLIE VLUG NAAR DE PAARDEN LOPEN.

KIJK, DAAR STAAT MIJN PAARD.

RAZEND SNEL SPRINGEN DE VIER MANNEN TE PAARD...

...EN RIJDEN IN GALOP NAAR DE UITGANG VAN DE VESTING.

PLOTSELING ZIET WINNETOU, DAT PARRANOH HEM OP DE HIELEN ZIT. HIJ HOUDT ZIJN PAARD IN.

DAN KEERT HIJ ZICH SNEL OM, STORT ZICH OP HET OPPERHOOFD VAN DE PONKA'S...

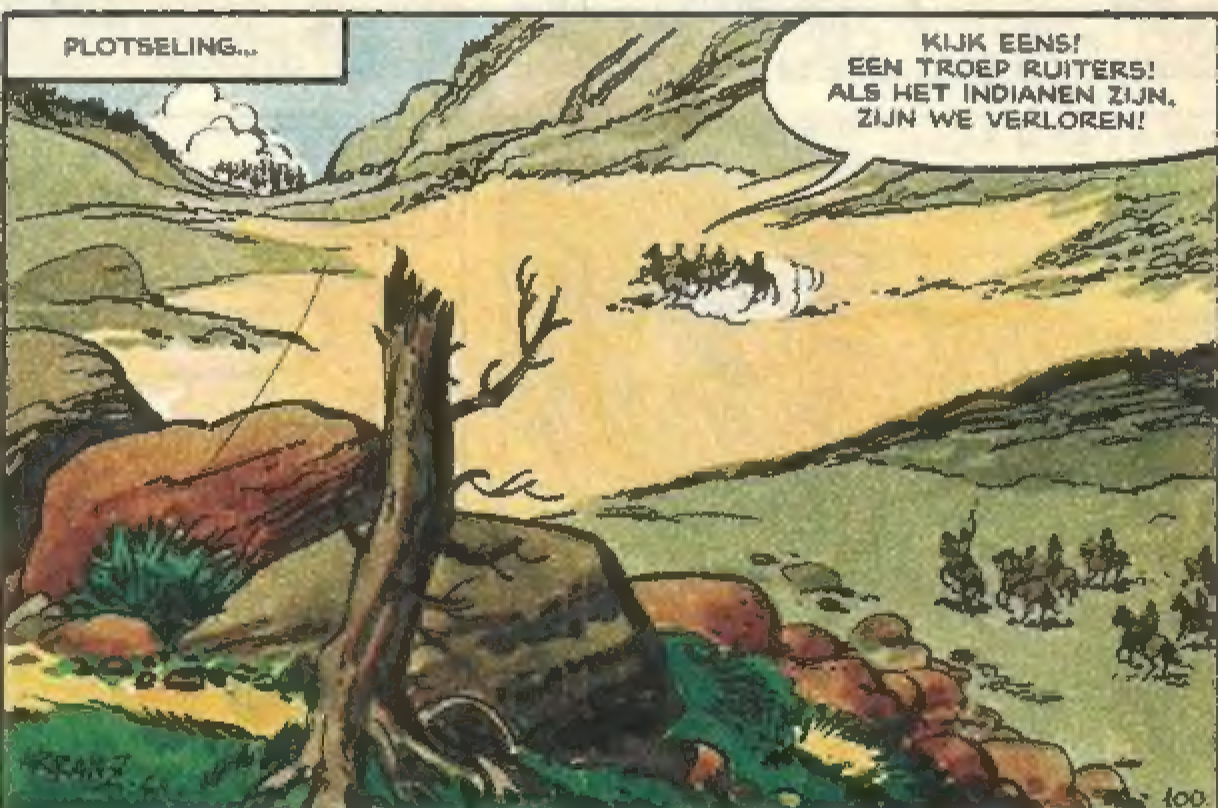
...EN TREFT HEM DODELIJK MET DE MEEGENOMEN TOMAHAWK.

ALS DE PONKA'S ZIEN, DAT HUN OPPERHOOFD DOOD IS, WORDEN ZIJ RAZEND EN VERDUBBELEN HUN SNELHEID.

PLOTSELING...

De karavaan van Storm
werd achtervolgd
door de Gebelen,
een woeste kannibalenstam. .

TIGER-JOE

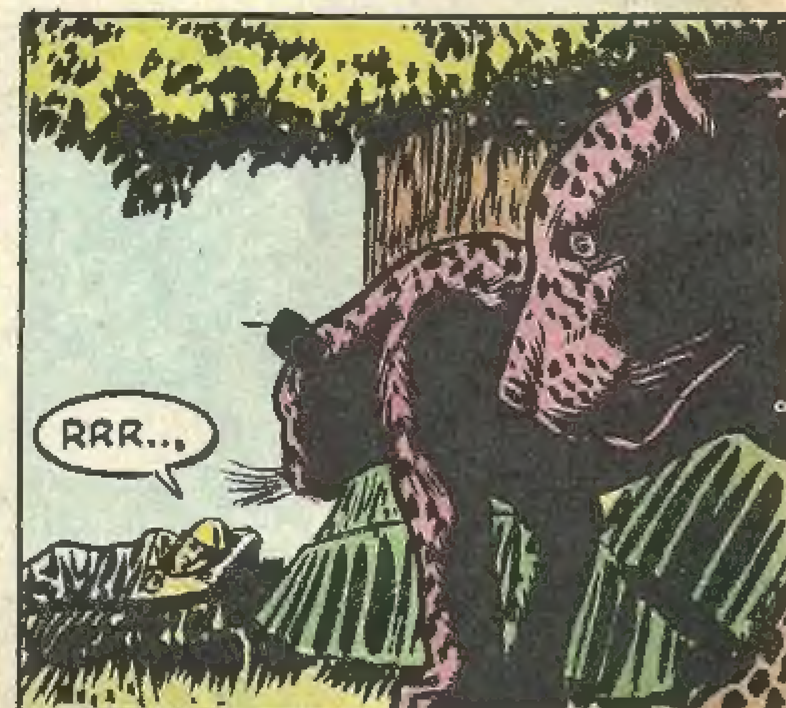

redder in de nood

Terwijl onze vriendinnen verheugd naar de sneeuw keken, die in grote hoeveelheden was gevallen, veroorzaakte dezelfde sneeuw in een huisje in de bergen, niet ver van de school, een ernstig probleem voor de ouders van een ziek kind...

De vrolijke vijf

van de Edelweiss-school

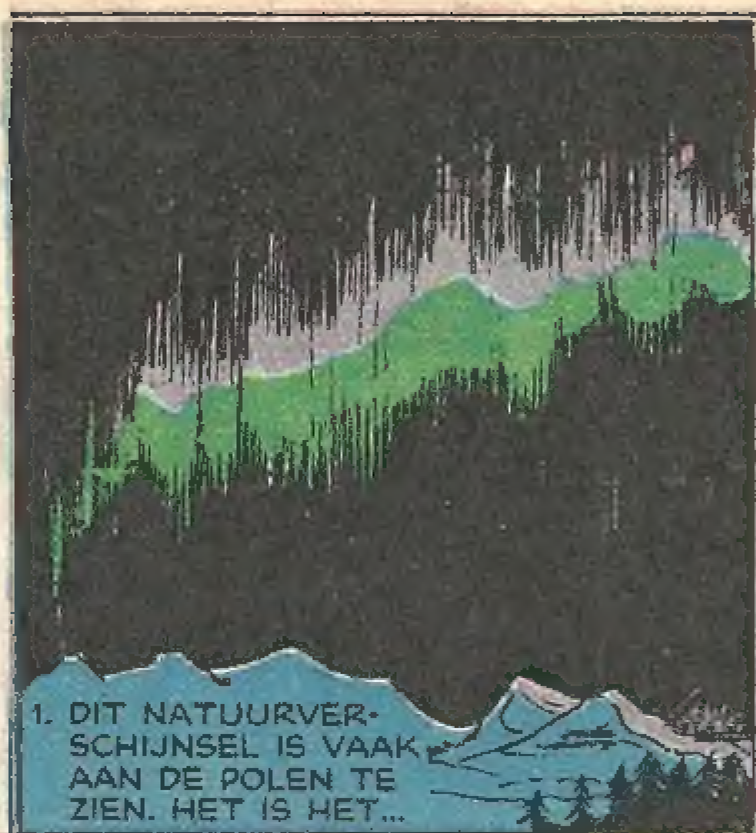

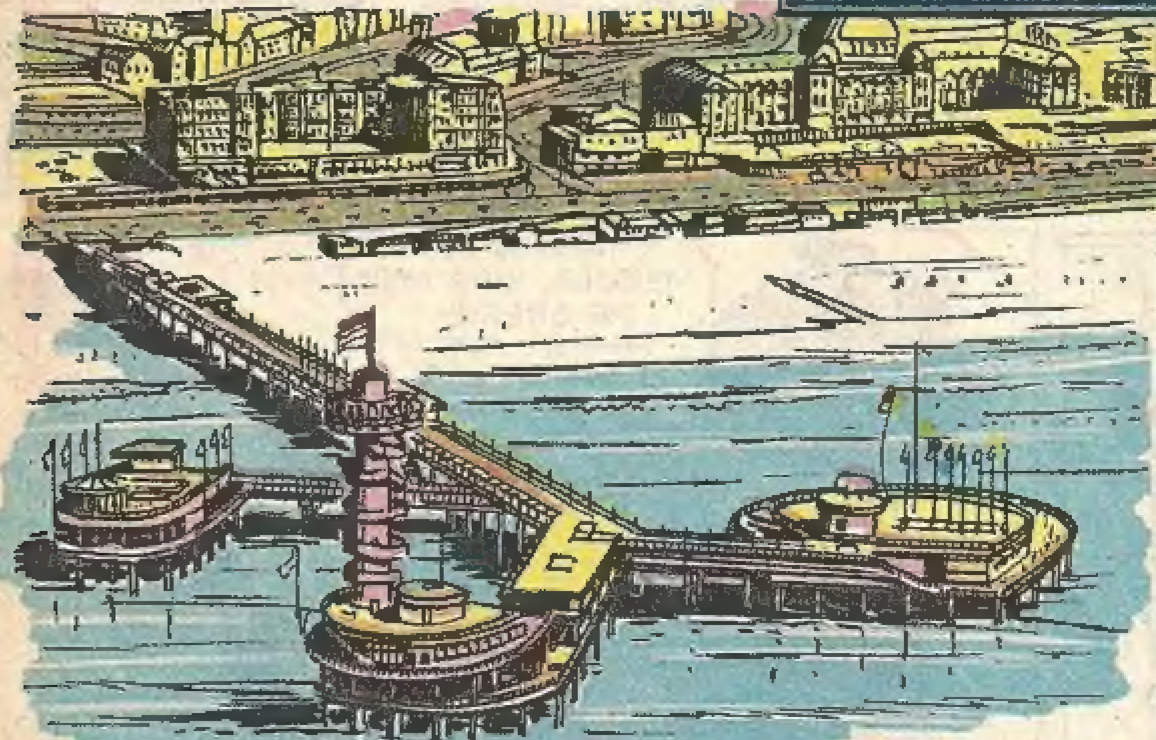

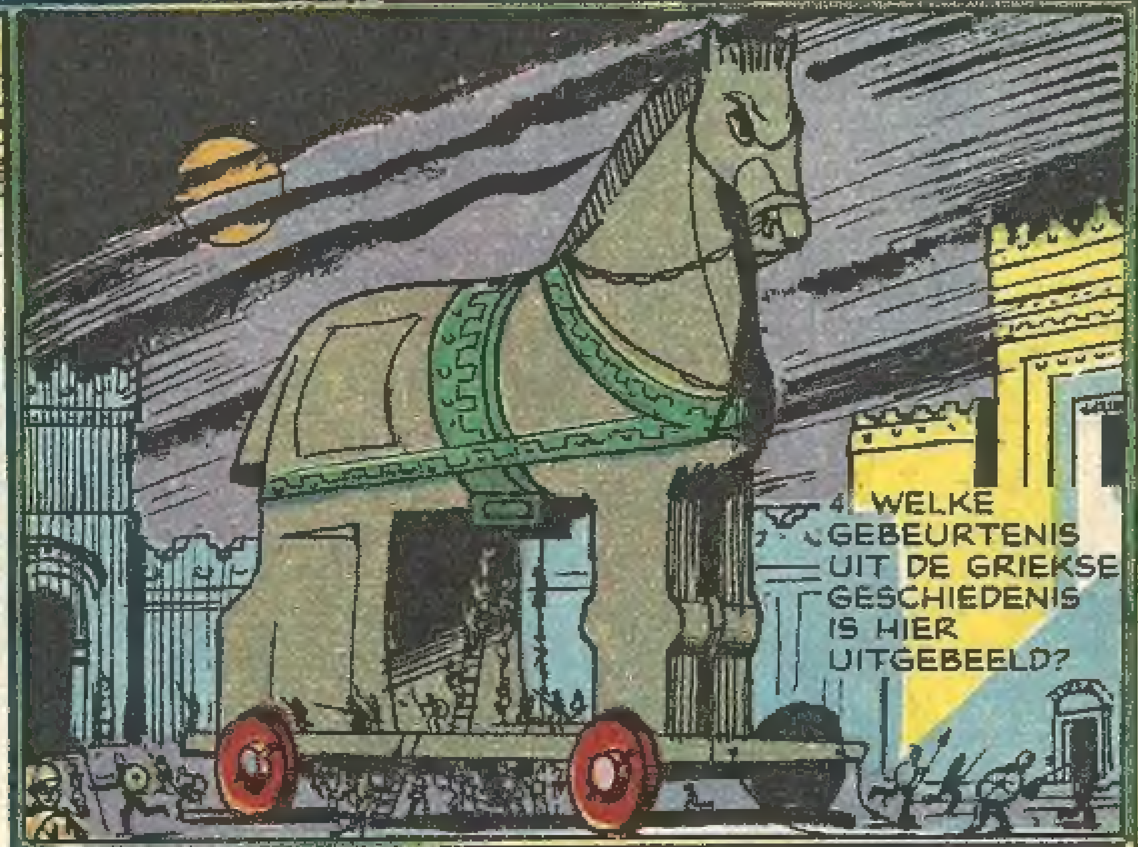

WERELD-QUIZ

1. DIT NATUURVERSCHIJNSEL IS VAAK AAN DE POLEN TE ZIEN. HET IS HET...

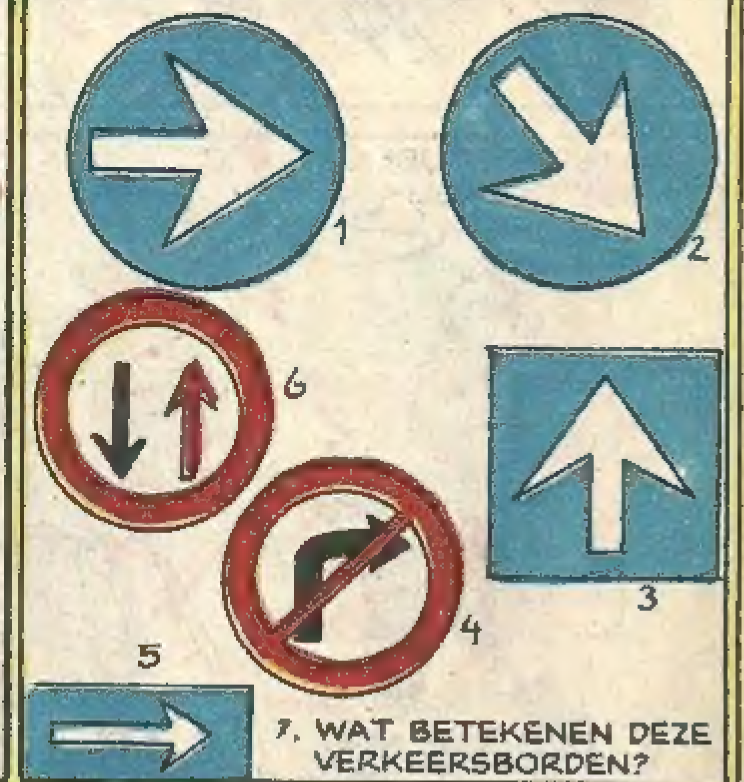

2. WAT VOOR VOGELS ZIJN DIT?

3. WAAR STAAT DEZE VERMAAKSPIER?

4. WELKE GEBEURTENIS UIT DE GRIEKSE GESCHIEDENIS IS HIER UITGEBEELD?

5. HOE HEET DIT TWEEGEVECHT UIT DE NEGENTIENDE EEUW? DE GETUIGEN WERDEN ... GENOEMD.

6. DIT DIER IS EEN...

7. WAT BETEKENEN DEZE VERKEERSBORDEN?

8. DIT IS HET PAK VAN:
A. EEN STRATOSFEERPILOOT;
B. EEN DUIKER; C. EEN ASTRONAUT;
D. EEN ATOOMGELEERDE.

9. DEZE AUTO IS EEN:
A. OPEL KADETT; C. N.S.U. PRINZ;
B. SIMCA; D. VAUXHALL VIVA.

10. EEN TAFEREEL UIT OTHELLO.

A. WIE SCHREEF DIT STUK?

B. WELKE COMPONIST ZETTE HET OP MUZIEK?

ANTWOORDEN OP BLADZIJDE 30

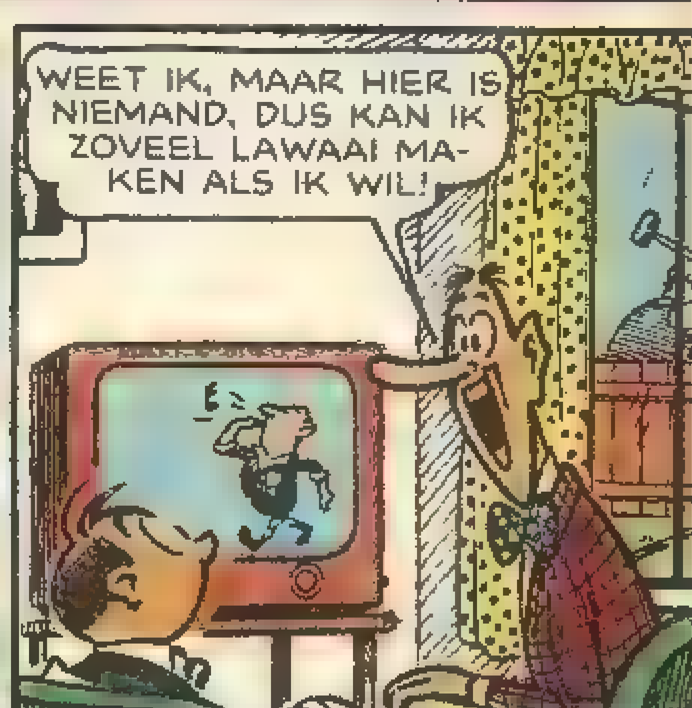
MUG en MIK

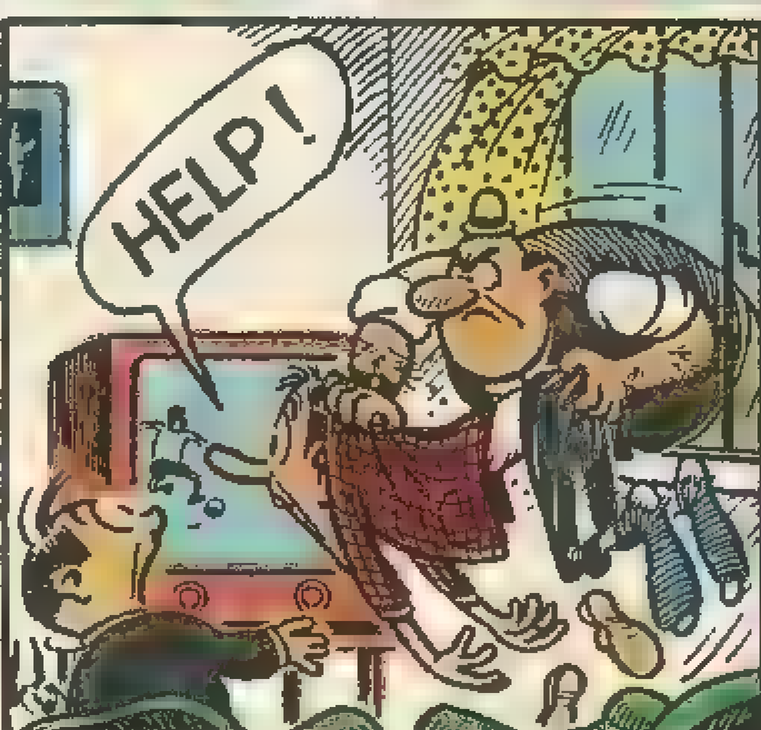

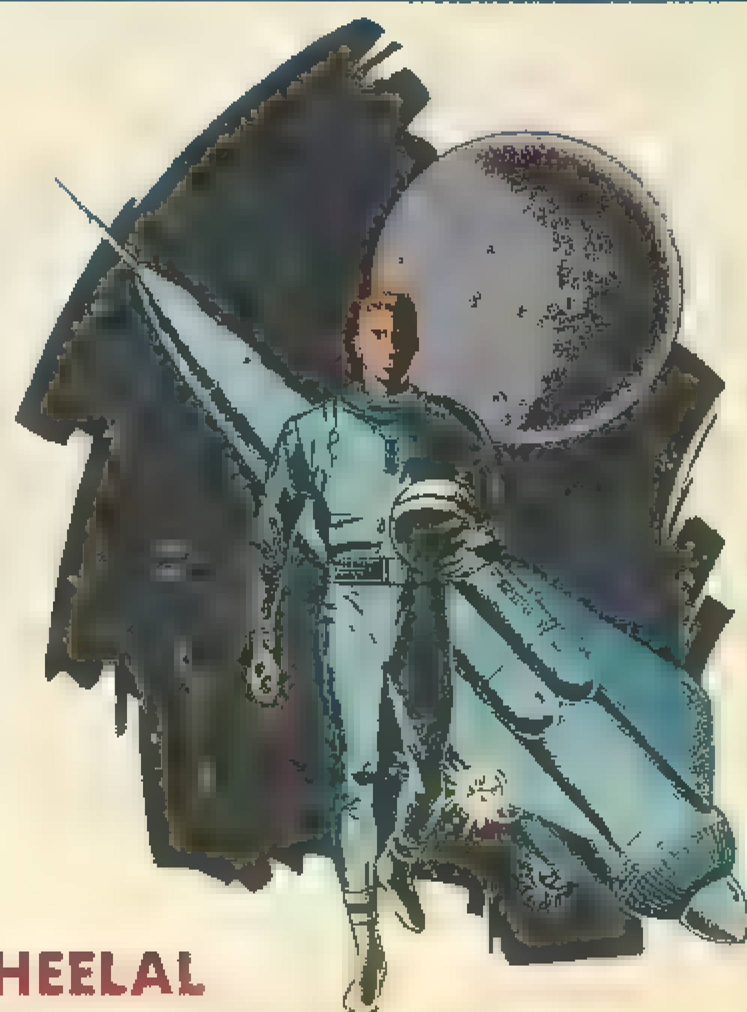

Cliff Rendall

KOMT TERUG!

In SJORS nummer 24 van dit jaar (13 juni) hebben we afscheid genomen van ruimtevaarder Cliff Rendall en zijn vrienden Shena, doctor Devoon, Vernon en Zelinski. Voor al diegenen die de avonturen van Cliff met spanning hebben gevolgd, hebben we goed nieuws. In het nummer van volgende week begint namelijk een nieuw avontuur, dat aansluit op het vorige. Ruimtevaarder Cliff Rendall en zijn metgezellen zijn in gevangenschap geraakt bij een geheimzinnig en technisch hoog ontwikkeld volk, de Intelligentiën. Zij wonen op een planeet ver buiten ons zonnestelsel. Deze wezens willen de aardbewoners een gevaarlijke expeditie laten ondernemen diep in de Melkweg. Zullen Cliff en zijn vrienden de opdracht aanvaarden en zullen zij er tenslotte in slagen veilig en wel naar de aarde terug te keren? Volgende week zal misschien al een antwoord op die vragen gegeven worden, want dan begint het vervolg van Cliffs avonturen. Kijk dus volgende week uit naar het nieuwe Cliff-Rendallstripverhaal, dat tot titel heeft:

GEVANGENEN VAN HET HEELAL

Freek en Frank

OP HUN REIS NAAR DE GOUDKUST WAREN ADMIRAAL BOEM EN FREEK EN FRANK OP EEN KLEIN EILANDJE GESTRAND, WAAR ZE HUN VOORRAAD DRINKWATER HOOPTEN TE KUNNEN AANVULLEN...

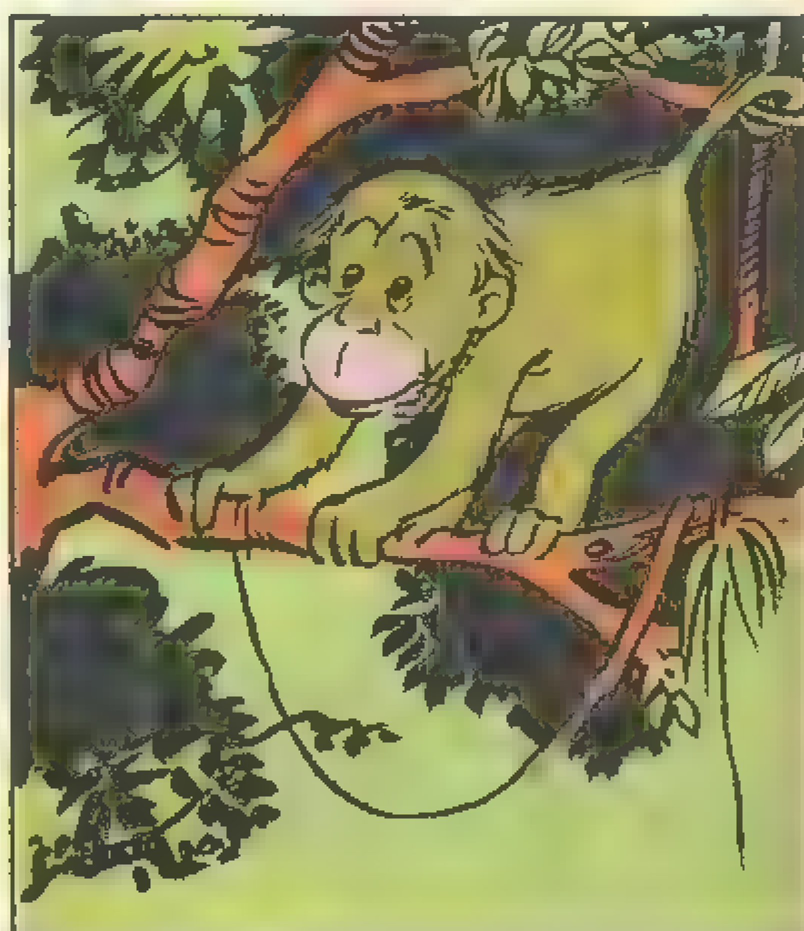
FREEK EN FRANK HADDEN NA HUN ONGELUKKIGE SCHIPBREUK NOG HEEL WAT MET HET BOOTJE TE STELLEN VOOR HET GOED EN WEL BUITEN HET BEREIK VAN DE GOLFSLAG WAS. TOEN PAS KONDEN ZE HUN KLEREN EEN BEETJE UITWRINGEN.

DE ZON DROOGDE SPOEDIG DE REST EN AL GAUW KONDEN DE VRIENDEN AAN DE SLAG GAAN OM VOOR VERS DRINKWATER TE ZORGEN.

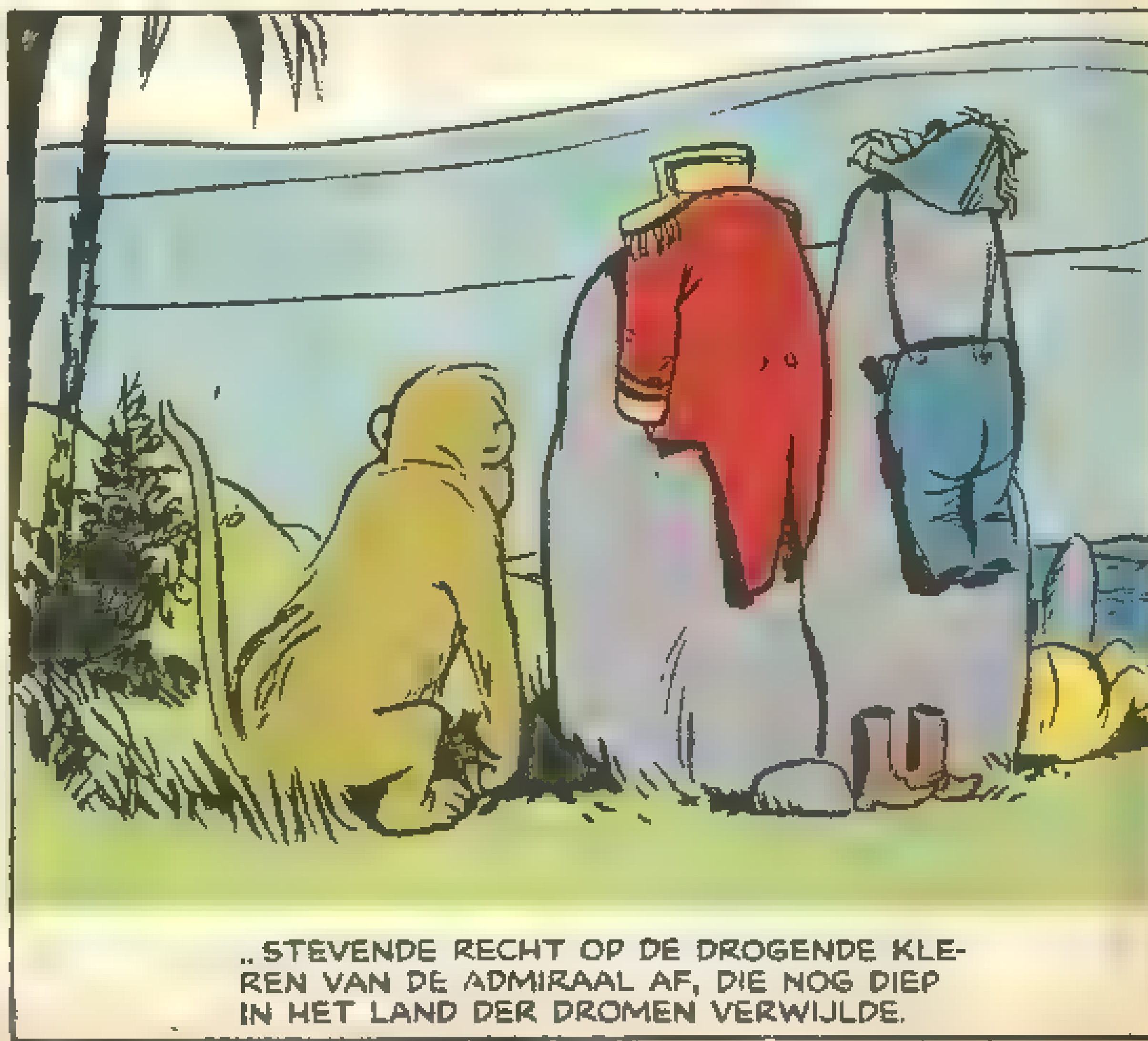
ONDER EEN KLEINE WATERVAL, VLAK BIJ EEN BRON, VULDEN ZIJ DE TONNEN.

TUSSEN DE TAKKEN VAN EEN BOOM ZAT EEN AAP ALLES OP ZIJN GEMAK GADE TE SLAAN.

OPEENS KWAM ER IN ZIJN APEBREIN EEN SPEELS IDEE OP. AAN EEN VAN DE VELE LIANEN LIET HIJ ZICH NAAR BENEDEN SLIEREN EN...

.. STEVENDE RECHT OP DE DROGENDE KLEREN VAN DE ADMIRAAL AF, DIE NOG DIEP IN HET LAND DER DROMEN VERWIJLDE.

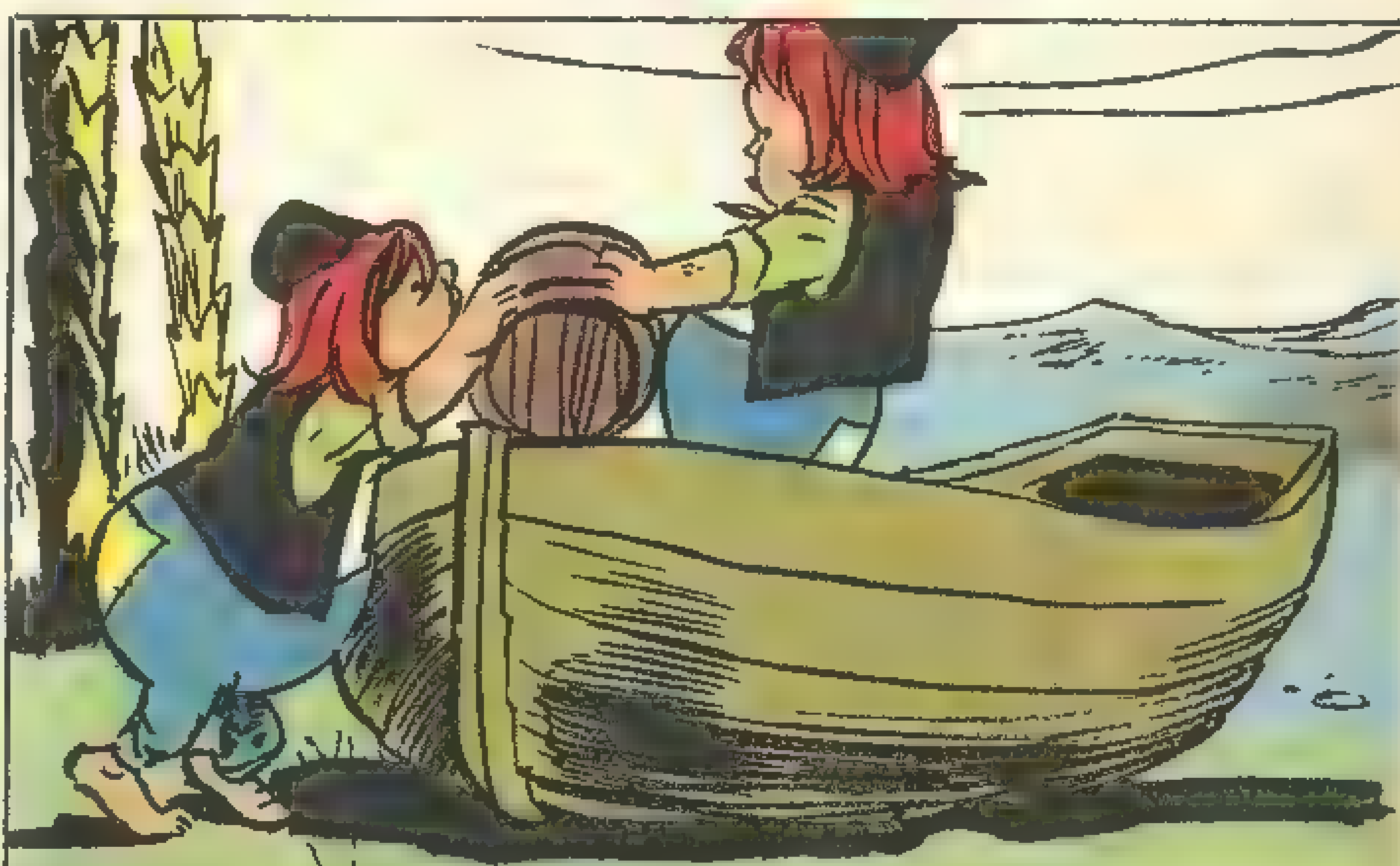
DE PRACHTIGE STEEK MET PLUIMEN BEKOORDE DE AAP HET MEEST EN HIJ ZETTE HEM IN ALLE MOGELIJKE STANDEN OP ZIJN HOOFD.

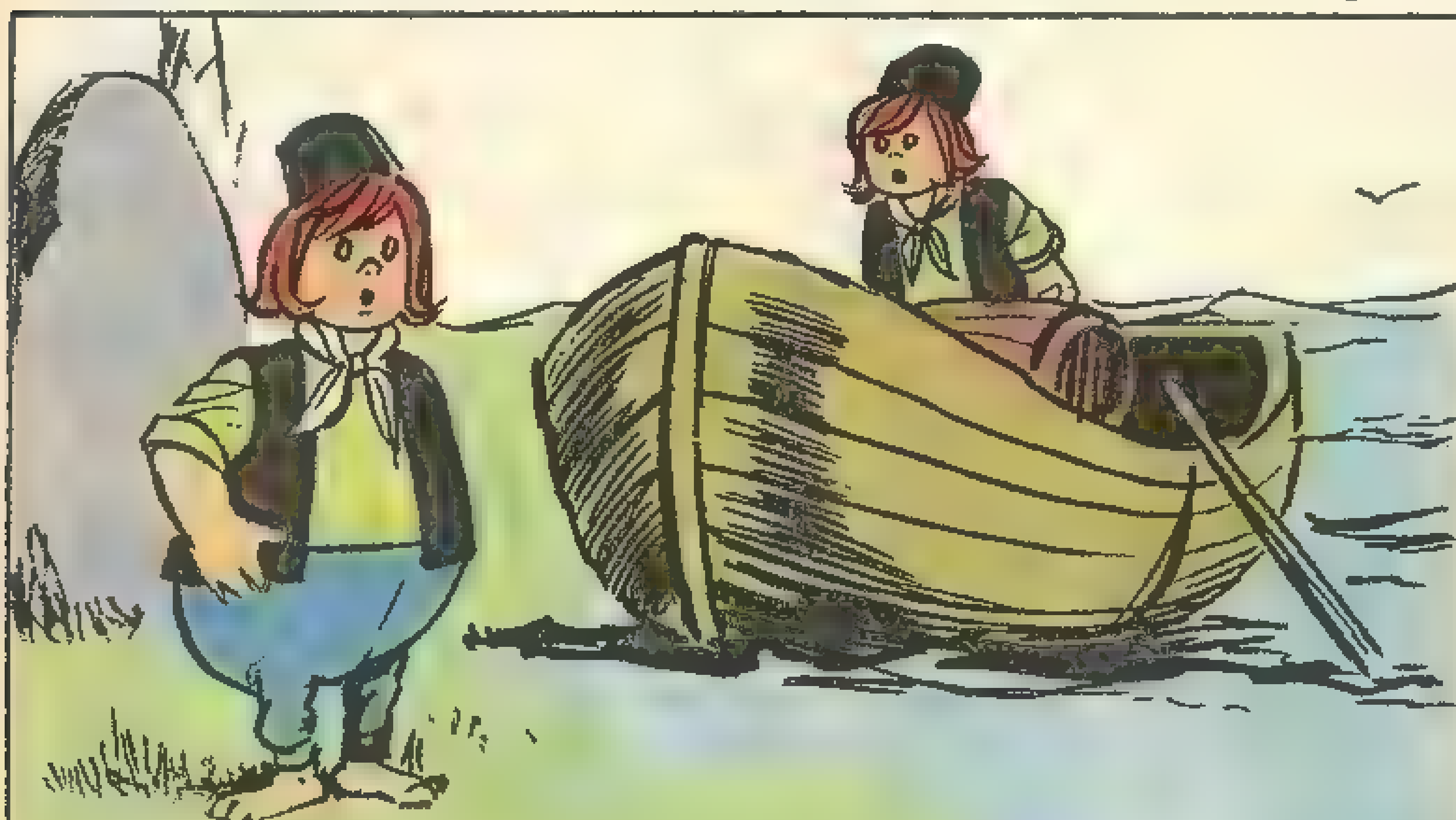
SPOEDIG MAAKTEN OOK DE PANTALON EN HET UNIFORMJASJE DEEL UIT VAN DE APEKLEDING. DE AAP KREEG ER HOE LANGER HOE MEER PLEZIER IN.

NU WILDE HIJ OOK DE LAARZEN PAKKEN, MAAR DIE LAGEN TE DICHT BIJ ADMIRAAL BOEM.

FREEK EN FRANK HADDEN INTUSSEN NIET STIL GEZETEN EN DE VOORRAAD VERS DRINKWATER WAS NU AAN BOORD. ZE KONDEN VERTREKKEN.

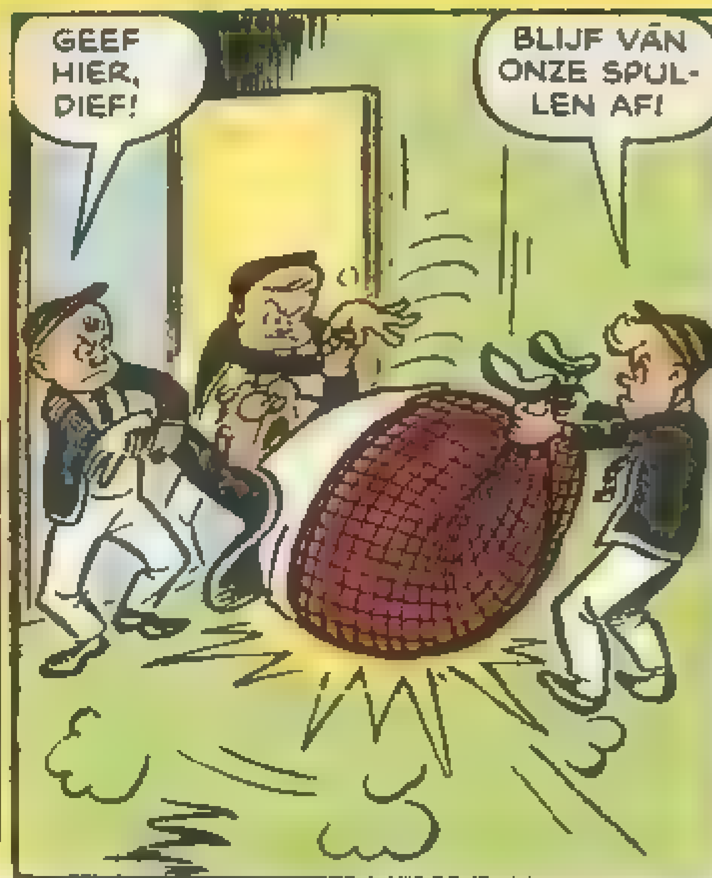
ALLEEN, WAAR WAS ADMIRAAL BOEM? DOOR AL HUN GEZWOEG HADDEN ZE NIET GEZIEN WAAR DE GOEDE MAN ZICH TE RUSTE HAD GELEGD.

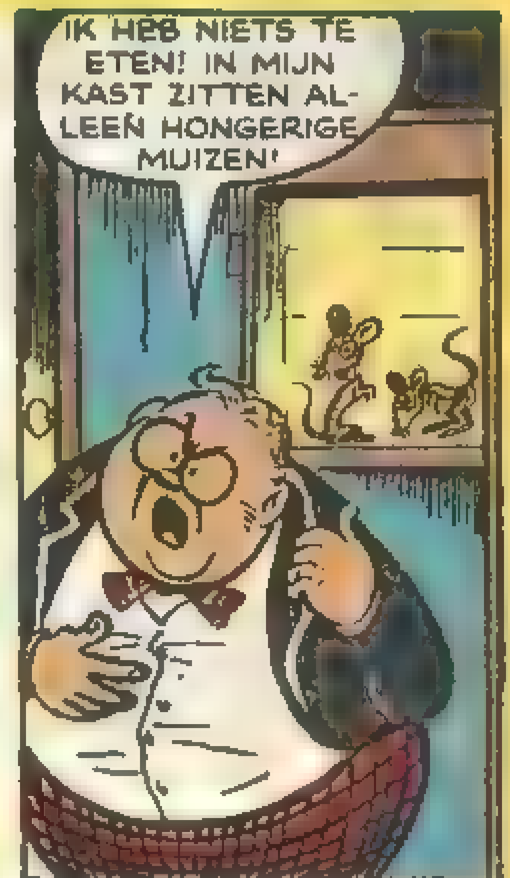

HEE, DAAR ZAG FREEK HET BEKENDE UNIFORM BOVEN OP EEN ROTSBLOK. HIJ RIEP DE ADMIRAAL BIJ ZIJN NAAM...

Billie Turf
het dikste studentje ter wereld

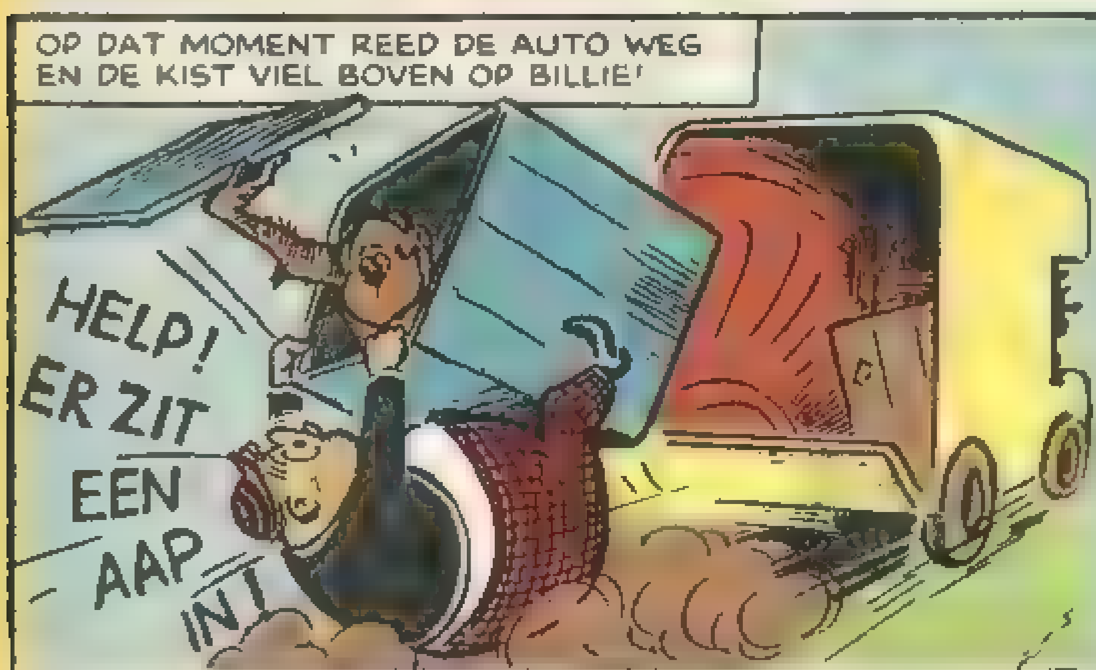

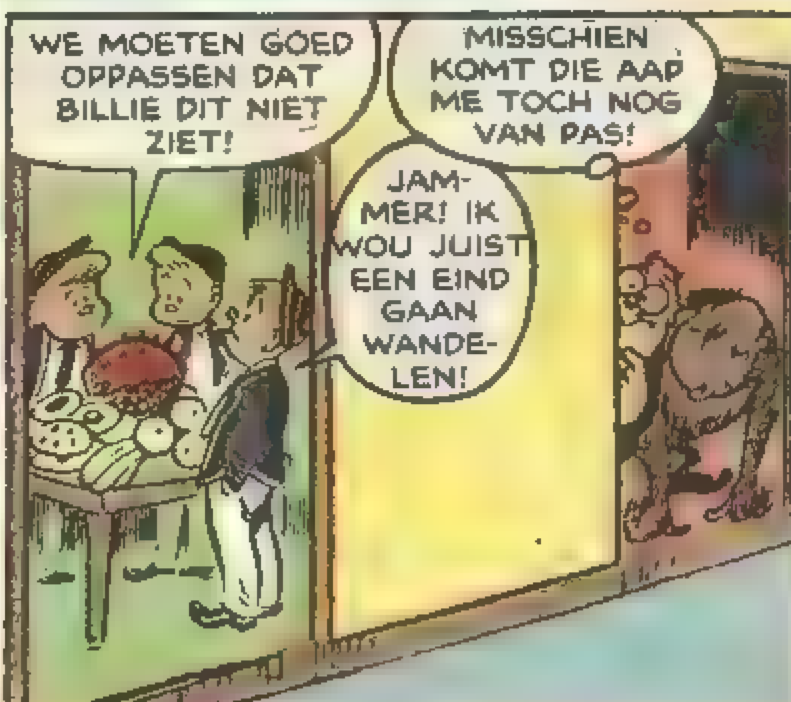

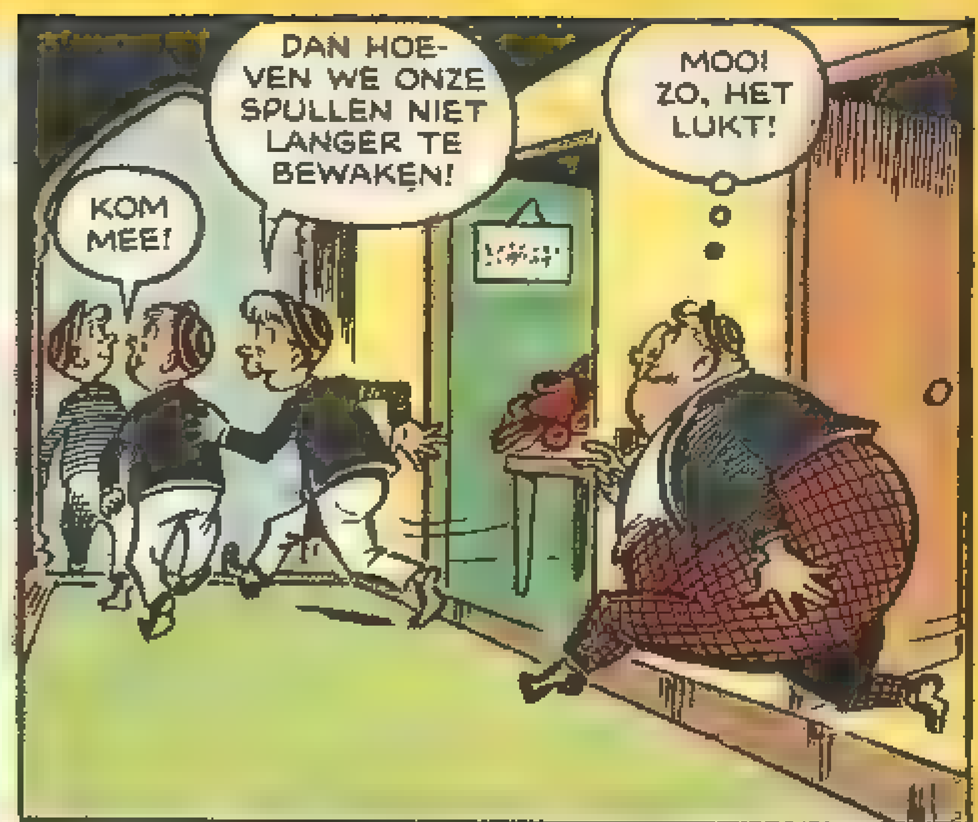

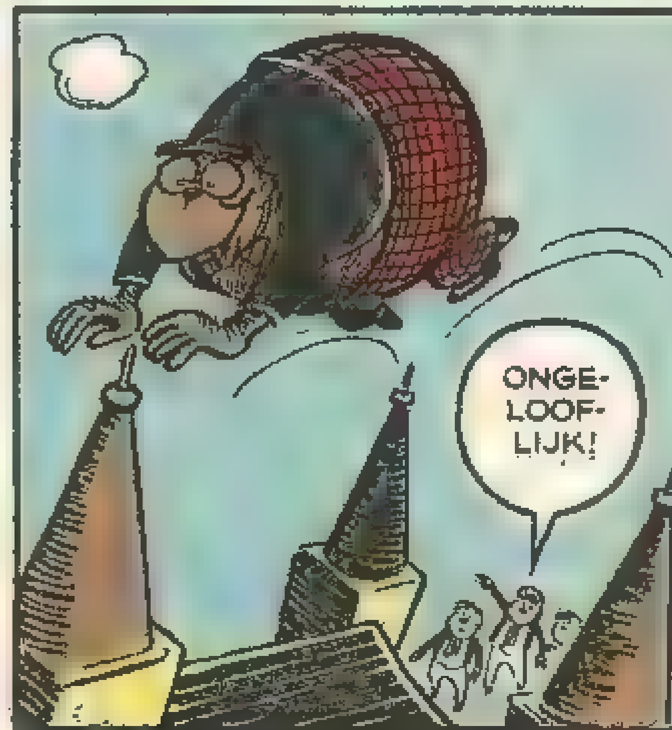

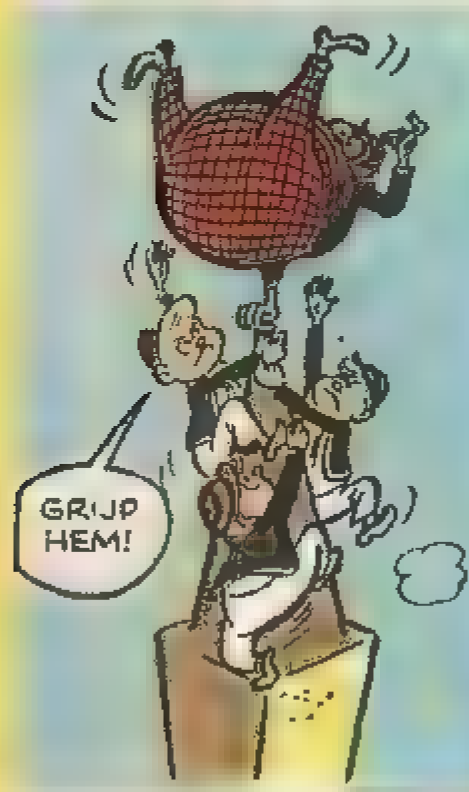

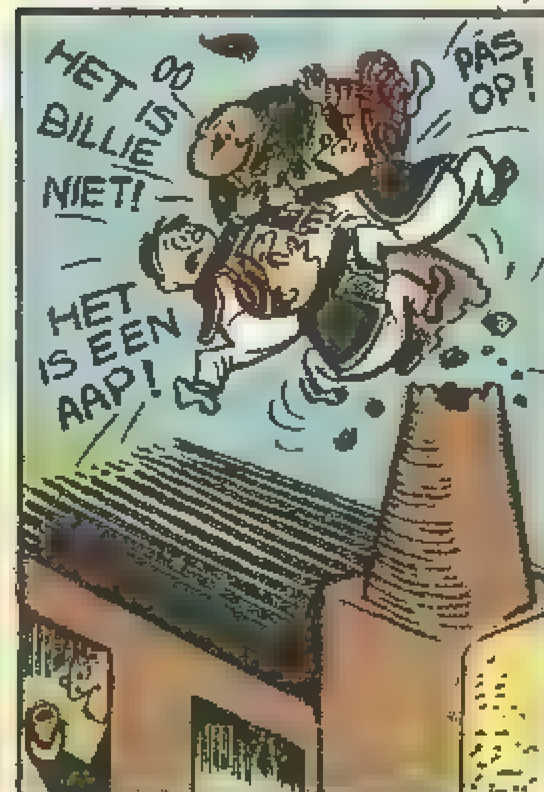

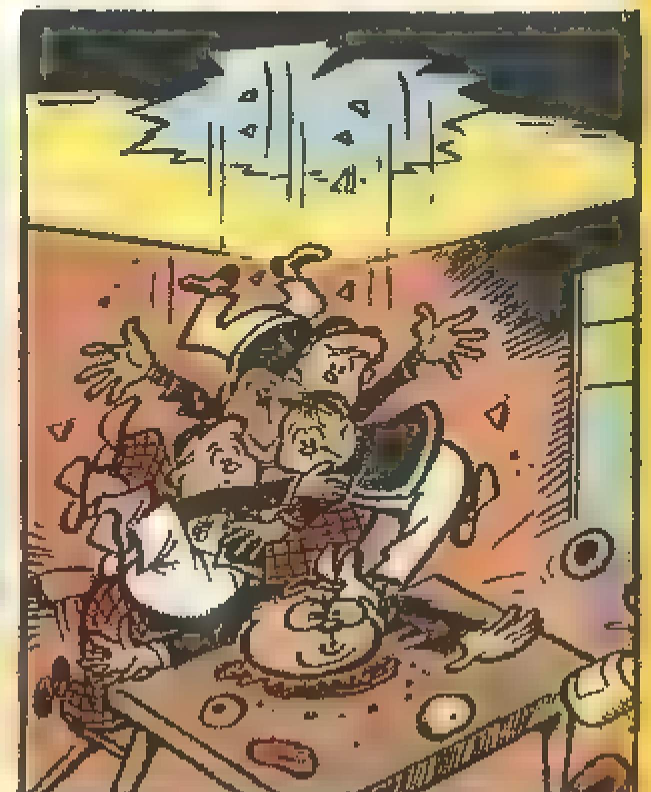

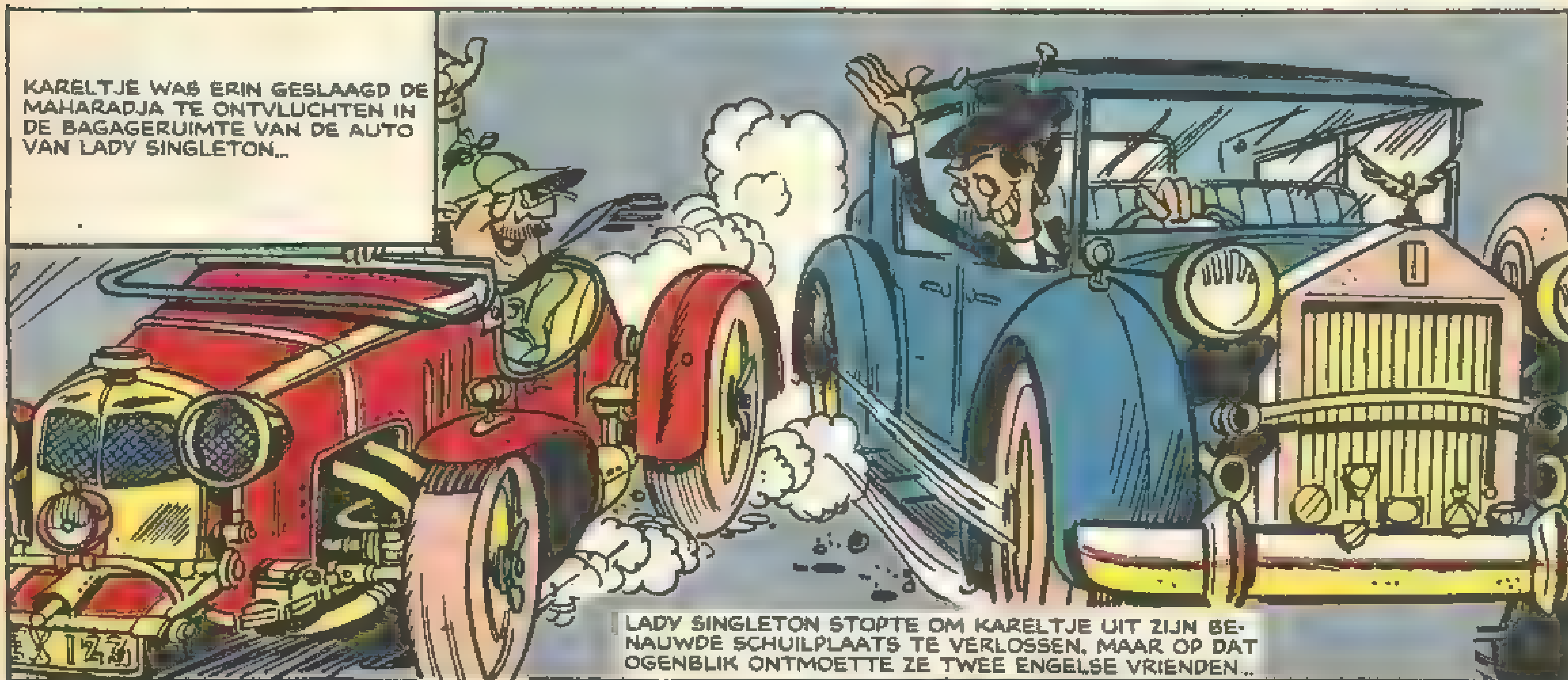

DIT WAS BILLIES LAATSTE AVONTUUR IN DIT SCHOOLJAAR. NA DE VAKANTIE KOMT HIJ TERUG EN REKEN MAAR, DAT HIJ DAN WEER VAN ALLES GAAT BELEVEN!

Kareltje Sprint

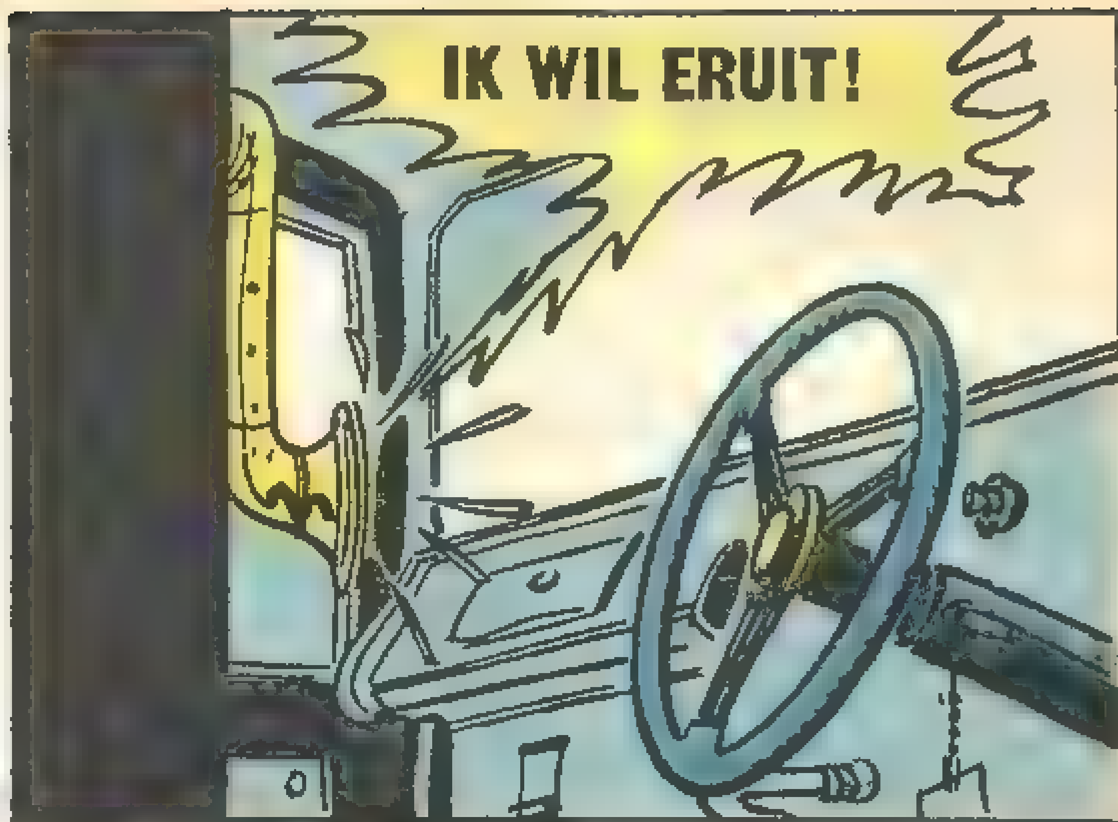

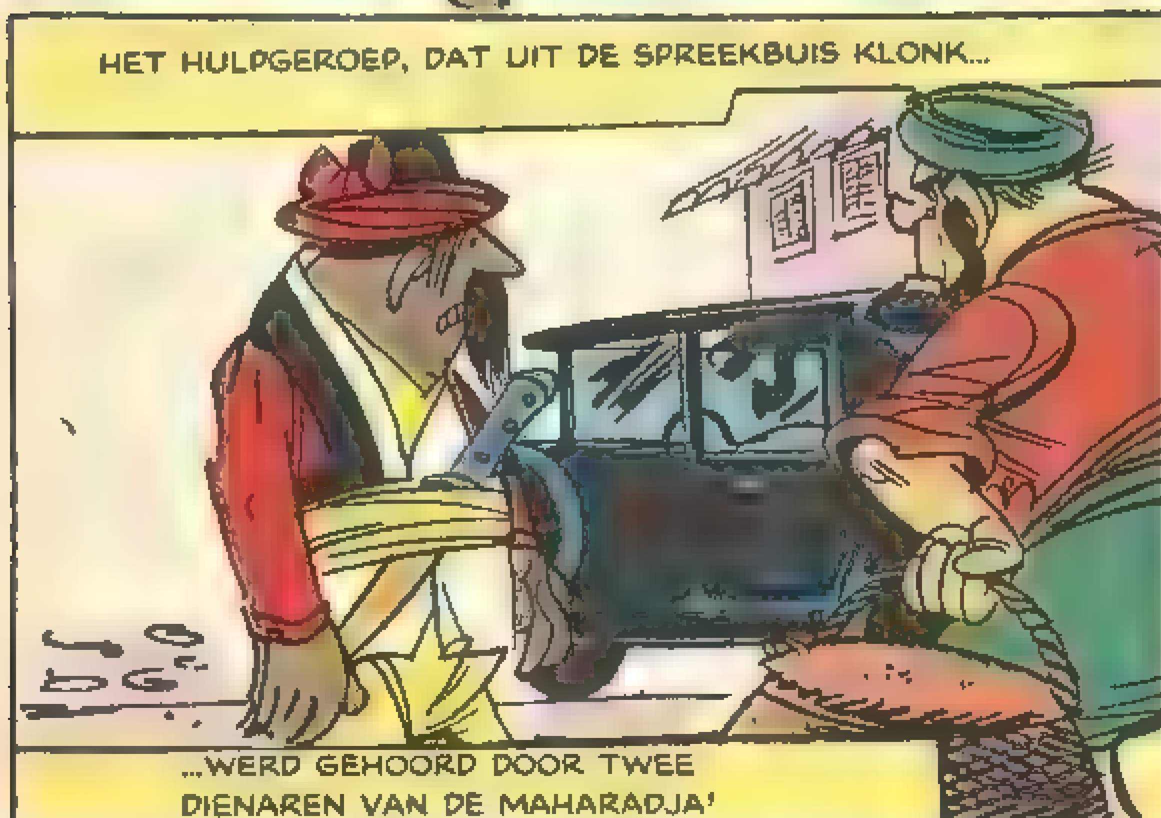

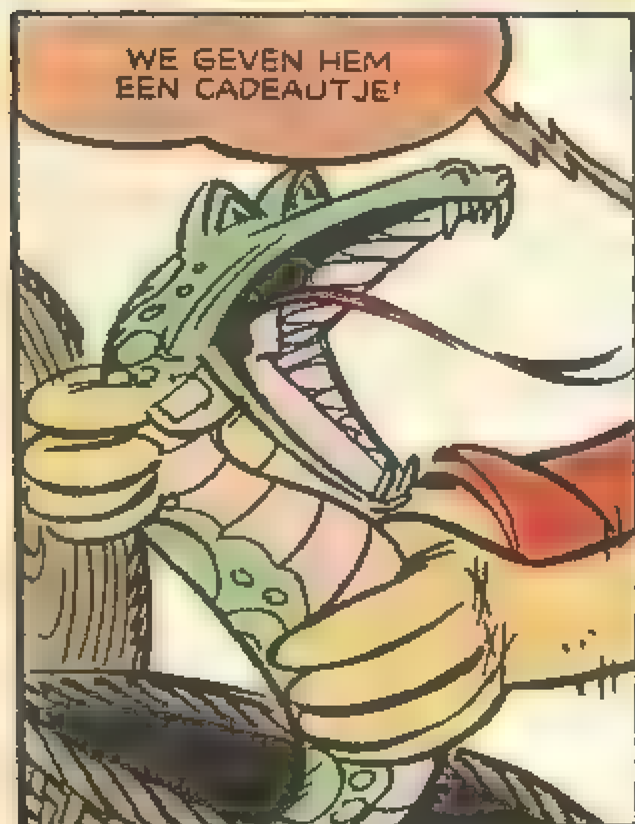

HELP! IK STIK! IK HEB HONGER! IK HEB DORST!

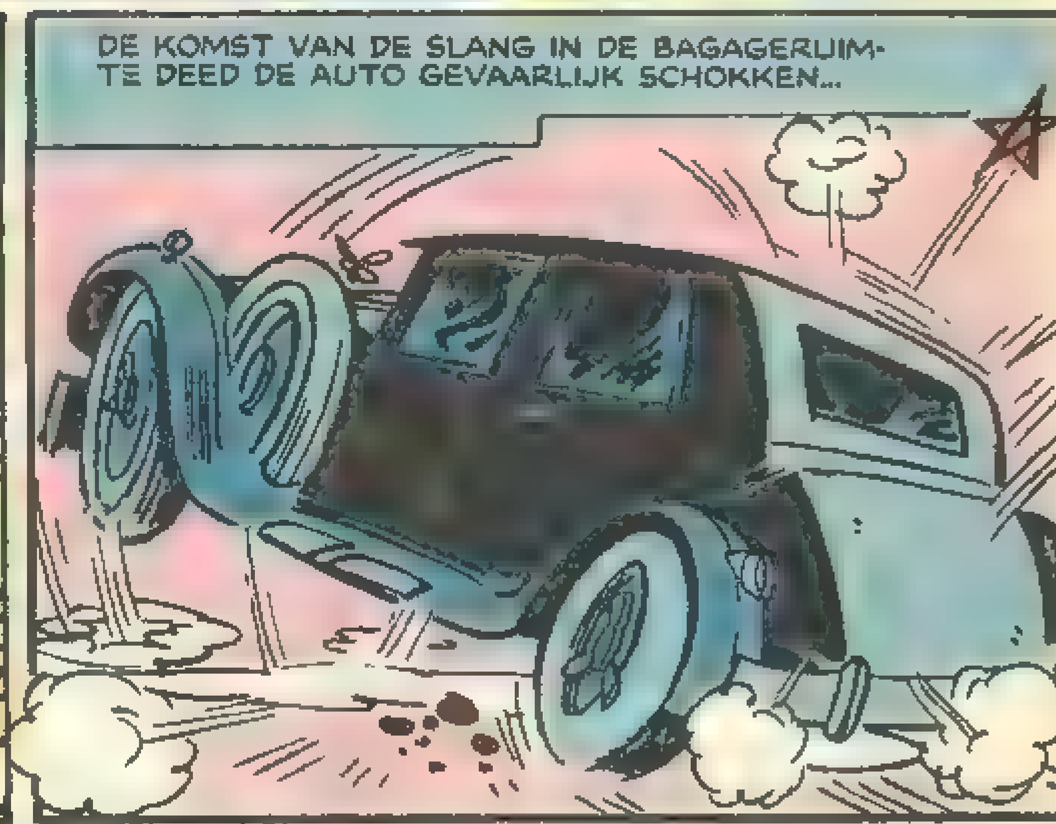

IK WIL ERUIT!

HET HULPGEROEP, DAT UIT DE SPREEKBUIS KLONK...
...WERD GEHOORD DOOR TWEE DIENAREN VAN DE MAHARADJA!

DAT MOET DIE ONGELOVIGE ZIJN!
WAT DOEN WE?

WE GEVEN HEM EEN CADEAUTJE!

GA, ZOON VAN DE JUNGLE, BRENG HEM ONZE GROETEN!

DE KOMST VAN DE SLANG IN DE BAGAGERUIMTE DEED DE AUTO GEVAARLIJK SCHOKKEN...

KIJK NOU EENS!
WAT GEBEURT ER?
DIE WAGEN BEWEEGT!

WAT DOEN DIE MENSEN BIJ MIJN AUTO?
14

Map en Moppie
MEDEDELING
MEISJES
GEVRAAGD
OM TE
HELPEN IN
KINDER-
BEWAAR-
PLAATS

JULLIE MOETEN OP DE KINDEREN PASSEN EN ZE TE ETEN GEVEN.
LAAT U ALLES MAAR AAN MIJ OVER! IK HEB DIT MEER GEDAAN!

IK GA MIJN TIJD NIET VERSPILLEN DEZE JOCHIES ZIJN GROOT GENOEG OM ZELF TE ETEN!
HOE KOM JE DAARBIJ! ZE ZULLEN VRESELIJK KLIEDEREN!

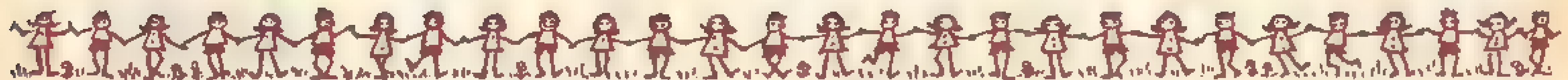

NONSENS! KINDEREN MOETEN JONG ZELF LEREN ETEN!

BEN JE ER ZEKER VAN, DAT ZE NIET MORSEN MET DIE PAP?
NATUURLIJK DOEN ZE DAT NIET! IK GA INTUSSEN FIJN WAT LEZEN!
HA!
HOI!

HI!
HA!
PATS!

PETS! PATS!
HOU OP, LELIJKE APEN!
HELP!
HM! HET LIJKT WEL OF ER IETS MISGAAT DAAR!

HA! HA! DIE HANDIGE MAP! ZIJ HAD DIT WERK AL MEER GEDAAN!
BAH! WAAROM GEVEN ZE KINDEREN GEEN BROOD IN PLAATS VAN PAP!
HOI!
HA!

BILL BLUFFER

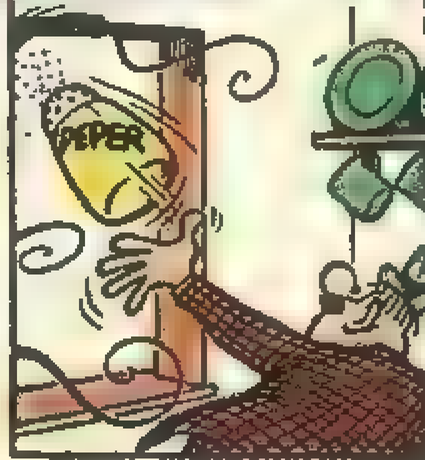
HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

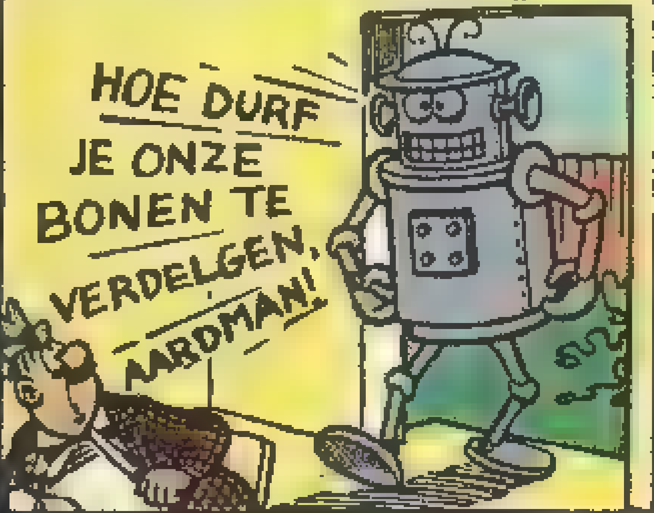

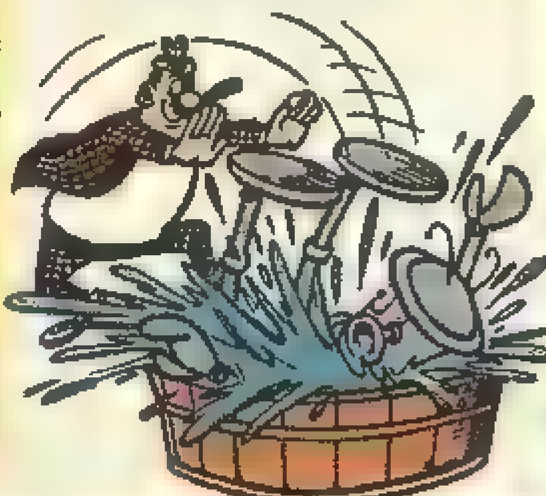

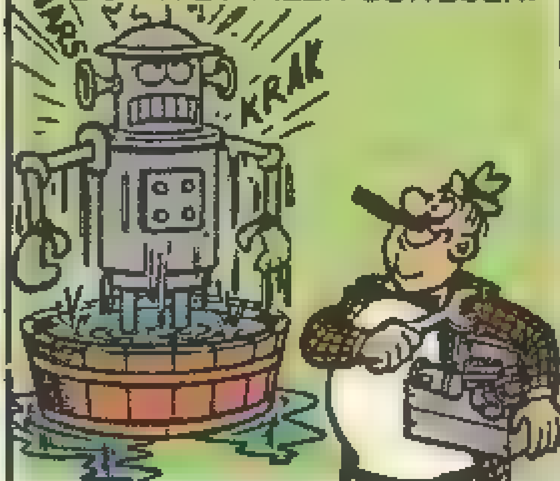

HET GEHEIM VAN GROENENDAAL

2

door Mary C. Jane

KORTE INHOUD: *Als Gail Foster met haar tweelingbroers Ted en Tim en hun vriend Conan Prescott op een avond langs de leegstaande villa Groenendaal komt, hoort ze vreemde klopsignalen. De volgende dag wil Gail naar het schuurtje in de tuin achter de villa, waar ze veel van haar vrije tijd doorbrengt. Het gezin Foster gaat op familiebezoek.*

Het was al maanden geleden dat er in Langeweide voor de eerste keer was ingebroken en dat was het begin geweest van een bezoeking waaraan nog steeds geen einde wilde komen. Vruchteloos werd er naar de dader gespeurd. Er was al van alles gestolen: tafelzilver, een antieke stoel, een diamanten armband, een zeldzame verzameling munten en nog verschillende kostbaarheden meer. De dief scheen precies te weten wanneer het een of andere gezin op reis ging of zelfs gewoon maar een avondje afwezig was. Hij nam maar zelden meer dan een of twee voorwerpen tegelijk mee, maar dat waren strijk en zet juist de dingen met de grootste waarde. En het scheen een inbreker te zijn die zijn vak goed verstond: nergens liet hij ook maar het geringste spoor achter. Geen vingerafdrukken, geen voetstappen of wielsporen — niets. En niemand had ooit een glimp van hem opgevangen.

Veldwachter Prescott, Conans vader, stond voor een hopeloze taak. De bewoners van Langeweide begonnen zich zoetjesaan al over hem te beklagen. Waar moest het heen als de enige politieman die zij tot hun beschikking hadden, er zo weinig van terechtbracht? Er gingen zelfs al geruchten dat er op Prescotts overplaatsing zou worden aangedrongen.

Erg ongerust hadden Conans vriendjes zich over deze geschiedenis echter nog niet gemaakt. Ze wisten maar al te goed dat de veldwachter geen minuut verloren liet gaan om de dader te zoeken en dat hij trouwens niet van plan was om zich van dorpspraatjes veel aan te trekken. „We zullen wel zien wie aan het langste eind trekt. Van overplaatsing kan in elk geval geen sprake zijn. Als de nood aan de man komt, blijf ik nog veel liever alleen op de spinnerij werken." Dit was het antwoord dat meneer Prescott steevast bij de hand had als zijn kennissen hem vroegen hoe hij uit zijn moeilijkheden dacht te komen. „Als de mensen denken dat ik niet meer voor mijn vak deug, moeten ze maar zien dat ze iemand anders krijgen. Voorlopig heb ik te veel aan mijn hoofd om me daar zorgen over te maken."

Toch zou het voor Conan een geweldige teleurstelling zijn als zijn vader niet langer veldwachter kon blijven. Gail en haar broers wisten hoe trots hij was op zijn beroep. . . en hoe hij zich kwaad kon maken als er weer ergens was ingebroken, zodat de ongerustheid onder de dorpsbewoners opnieuw merkbaar werd.

Tim raadde de gedachten die zijn zuster bezighielden. „Als er weer iets gebeurd was, had Conan het mij beslist wel verteld," zei hij somber.

Ted liet een ogenblik de droge bladeren voor wat ze waren en leunde op zijn hark. „Dat weet ik nog zo net niet," zei hij bedachtzaam. „Is het je niet opgevallen hoe prikkelbaar hij de laatste tijd is? Ik geloof dat hij er last van begint te krijgen dat de jongens op school hem hoe langer hoe meer gaan sarren met hun flauwe grapjes over het heerlijke leventje dat dieven en inbrekers in deze streek erop na kunnen houden."

Gail was zo verdiept in de zorgen van Conans vader, in het brutale optreden van de dief en in het geheimzinnige geklop dat ze op Groenendaal had gehoord, dat ze al harkende een paar planten beschadigde. Dat bracht haar met een schok tot de werkelijkheid terug. Het middaguur was al aangebroken toen zij en haar beide broers het karwei af hadden. Gezamenlijk brachten ze tenslotte de hopen droge bladeren naar een afgelegen hoekje van de tuin, waar deze zonder gevaar konden worden verbrand. Natuurlijk moesten de tweelingen elkaar eerst nog even onder de bladeren begraven, met het gevolg dat de hoop opnieuw moest worden bijeengeharkt, maar eindelijk was het dan toch zo ver dat ze aan tafel konden gaan.

Een heerlijke geur van gebraden vlees kwam het drietal tegemoet toen ze naar binnen stormden. Met rammelende magen knapten ze zich gauw wat op en schoven haastig bij. Vader was juist van kantoor thuisgekomen en hielp moeder de laatste hand te leggen aan de sla. „Zo, boosdoeners," begroette hij Ted en Tim. „Ik geloof niet dat er hier nog veel water in de kraan zit, wel? Zouden jullie maar niet liever eerst eens behoorlijk je handen gaan wassen? Vooruit, opschieten!"

De jongens grijnsden als een boer die kiespijn heeft, maar ze namen toch maar geen risico en deden wat van hen werd verlangd. Toen even later het gezin rustig zat te eten, kwam Gail met de vraag voor de dag die haar al een hele tijd op de lippen brandde. „Mag ik vanmiddag niet thuisblijven, moeder?" vroeg ze. „Ik wil zo graag dat verhaal afmaken waar ik mee bezig ben."

„Dat zal wel weer een pracht van een verhaal zijn," zei Ted plagend. „Komt er weer een spook in voor met een wapperend laken achter zich aan?"

„Ben je wijs," viel Tim hem in de rede. „Het gaat natuurlijk over die zwarte ridder, die in een donker bos door zijn vijanden achternagezeten wordt."

„O ja, da's waar ook," begon Ted weer. „Dat is toch die slijmerik die zo lief is voor zijn oude grootmoedertje, of niet?" Het tweetal barstte in een schaterend gelach uit, totdat ze zich haast in hun eten verslikten.

Gail werd zo kwaad dat ze niet eens het antwoord van haar moeder afwachtte. „Jullie hebben nu al duizend keer te horen gekregen dat het je niets aangaat wat ik schrijf," riep ze bits uit. „Vader, kunt u daar nou eens niet wat tegen doen? Waarom moeten ze toch altijd in mijn schriften zitten te neuzen? Kan ik geen slot op mijn deur krijgen of zo iets?"

Vader fronste zijn wenkbrauwen. „Je hoeft je niet zo op te winden, meid. De jongens zouden er niet het minste belang bij hebben jouw verhalen te lezen, als jij niet telkens. . ."

„Als het daar nog maar bij bleef," huilde Gail. „Maar ze zitten zelfs in mijn dagboek te snuffelen. En ze schrijven erin ook en zetten er idiote tekeningen in en praten erover met hun vriendjes."

Natuurlijk moesten de tweelingen elkaar eerst nog even onder de bladeren begraven.

„Maar begrijp je dan niet dat ze dat alleen doen omdat jij er telkens zo door van je stuk raakt?" probeerde vader haar uit te leggen. „Je moet niet zo'n vaatje buskruit zijn, Gail. Trek je er niets van aan, dan is de aardigheid er gauw genoeg af."

„Toch heb je gelijk," viel moeder haar bij, „dat de jongens je spullen met rust moeten laten. Als het nog eens gebeurt, lopen ze de kans dat ze straf krijgen. Maar je wou. . ."

Gail luisterde maar met een half oor. Als het weer gebeurt. . . Hoe vaak had ze dat al niet gehoord?

„Ik zou ook niet graag zien dat je je te veel in je kamer opsloot," hernam vader. „Je bent toch al te vaak alleen."

„Zoals nu vanmiddag weer," voegde moeder eraan toe. „Heb je nu echt geen zin om mee naar oma en opa te gaan? Ze zullen het heus niet leuk vinden als je niet meekomt, dacht je wel?"

De bezorgde blik die haar vader en moeder wisselden, ontging Gail niet. Ze voelde dat ze er beter aan deed haar verhaal nu maar eens rustig een dagje te laten liggen en haar ouders niet vergeefs te laten aandringen. Maar ze kon er eenvoudig niet toe komen.

Niemand schijnt mij te begrijpen, dacht ze bedroefd. Vader en moeder denken blijkbaar dat ik precies zo ben als Ted en Tim, die het liefst de hele dag met hun vriendjes zouden ravotten. En dat terwijl ik nu juist zo graag eens een poosje alleen ben om aan mijn verhalen te werken. . .

Toen moeder na afloop een kopje koffie inschonk, zei vader opeens: „Voordat ik het vergeet, er is weer eens een keertje ingebroken ook."

„Is het heus?" vroeg mevrouw Foster, terwijl ze de koffiepot met een plof op tafel zette. „Maar dat is toch zeker verschrikkelijk! Wat moet er op die manier wel van dat baantje van Bill Prescott terechtkomen?"

„Waar is het gebeurd, vader?" vroeg Tim. En zijn broer liet erop volgen: „Wat is er gestolen?"

„De dief is gisteravond het huis van mevrouw Dryden binnengeslopen. Zelf was ze naar een vergadering en haar zoon logeerde in de stad. Ze is een paar gouden kandelaars kwijt."

„O, maar die ken ik!" riep mevrouw Foster verbaasd uit. „Mevrouw Dryden was er maar wat trots op. En geen wonder. Haar oom is vroeger gezant in Spanje geweest en die had ze voor haar meegenomen. Een maand of wat geleden heeft ze ze mij nog eens laten zien."

„Nu, dan heeft de dief ze op hun juiste waarde geschat," zei vader. „Hij heeft alleen die beide kandelaars meegenomen. Verder niets."

„En van de dader zeker weer geen spoor," verzuchtte moeder.

Vader schudde het hoofd. „Het maakt de zaak er voor Bill niet gemakkelijker op," gaf hij toe. „Ditmaal is de inbreker om zo te zeggen vlak voor zijn deur aan het werk geweest."

„Wat jammer voor Conan. Nou begrijp ik waarom hij geen zin heeft om met ons mee te gaan," zei Tim.

„Konden we er maar iets aan doen," vervolgde moeder. „Was er nu maar iets te bedenken waarmee we Bill konden helpen!"

„Wie de dader ook mag zijn, een kwajongen is hij in ieder geval niet," zei vader. „Hij schijnt zo vlug als een wezel te zijn en hij zorgt er wel voor dat hij nooit te veel hooi op zijn vork neemt. Blijkbaar stelt hij zich van tevoren goed op de hoogte, zodat hij precies weet wanneer zijn tijd gekomen is en waar hij kan vinden wat hij zoekt."

„Hij moet het dorp en de omgeving op zijn duimpje kennen," peinsde moeder. „Het kan zelfs wel iemand zijn die we kennen."

„Het zou me een lief ding waard zijn als ik iets voor Bill kon doen," hernam vader. „Zo kan het niet lang meer doorgaan. Als er niet gauw een spoor wordt gevonden, loopt hij inderdaad nog kans dat er iemand anders in zijn plaats wordt benoemd. En dat zou jammer zijn. Voor hemzelf en voor het hele dorp. Want ik blijf erbij: Bill Prescott is een harde werker en een prima veldwachter."

Gail dacht aan Conan, zoals hij elke zaterdagmorgen de oude Hopkins hielp op Groenendaal. Het harde werken scheen de Prescotts inderdaad in het bloed te zitten. Maar wat schoot veldwachter Prescott met al zijn geploeter op? De dief ging rustig door met stelen. . .

Daarna dwaalden haar gedachten weer af naar de klopsignalen, die ze de avond tevoren had gehoord bij het hek van de uitgebrande villa. Op datzelfde ogenblik, misschien zelfs nog iets eerder, had de dief de gouden kandelaars ontvreemd uit de woning van mevrouw Dryden, die slechts ongeveer een kilometer van de ruïne verwijderd lag.

Ze stond op het punt om erover te beginnen, maar hield nog net op tijd haar mond en keek strak voor zich. Zij was de enige die het kloppen had gehoord. Als ze zei wat ze dacht, werd ze toch maar weer uitgelachen om haar vreemde ideeën.

Maar was het nu zo onzinnig om te veronderstellen dat de dief, die de kandelaars van mevrouw Dryden had meegenomen, gisteravond op Groenendaal was geweest? Natuurlijk zou het dom van hem zijn geweest om haar aandacht te trekken door op de muur te kloppen. Maar iemand moest het toch hebben gedaan? Wie dan? Dat was de vraag die haar in het hoofd bleef hameren. Wie?

HOOFDSTUK 3

HET VERLATEN SCHUURTJE

Zodra de rest van de familie die middag naar Easton was vertrokken, haastte Gail zich het dorp uit en sloop de rommelige tuin binnen die zich achter Groenendaal uitstrekte. Een rij sparren die langs het hek stond, maakte dat ze meteen aan het oog was onttrokken.

Langs de rand van een boomgaard liep ze regelrecht op de deur van het schuurtje af dat ze als haar kantoor had uitverkoren. In de buurt van het verlaten gebouwtje stond het vol met zwarte bessen en allerlei soorten onkruid. Aanvankelijk had er een pad naar toe gevoerd, maar dit was in de loop der jaren geheel begroeid geraakt.

Niemand heeft de laatste tijd aan het bestaan van dit schuurtje gedacht, zei ze bij zichzelf, terwijl ze een verstolen blik in de richting van de uitgebrande villa wierp. Behalve ik dan.

Ze schoof de verroeste grendel van de deur en ging naar binnen. Door het enige raam dat haar kantoortje rijk was en dat dik onder het stof zat, viel een strook zonlicht midden op de werkbank die ze als schrijfbureau gebruikte. Aan de lege ruimte verleende dit een sfeer van warmte en gezelligheid.

Helemaal van mij, dacht Gail. Van mij alleen. Laat die spoken of dieven maar net zo lang op de muren van het huis kloppen als ze willen, mij zullen ze niet meer bang maken.

Ze trok een houten kist die onder de werkbank was weggezet naar voren, keerde hem om en ging erop zitten. Met haar ellebogen op haar bureau en haar kin in haar handen staarde ze dromerig voor zich uit. Er zaten nog wat armelijke blaadjes aan de wijnstok die zich langs het raampje slingerde.

Daarna opende ze de zware la van de bank, haalde haar aantekenschriften en haar potloden te voorschijn en begon in grote opwinding haastig te schrijven.

Het verlaten schuurtje is een geheimzinnig plekje. Er groeien wijnranken voor het venster. De droge bladeren tollen er in hopen omheen.

Als er een appel van een van de bomen valt, hoor je hem met een plof op het dak neerkomen en op de grond rollen.

Het duurt niet lang meer of de druiven zullen rijp zijn.

Dan worden de bladeren voorgoed weggeblazen en begint de sneeuw te vallen.

Dan zijn er geen rode appels en geen groene blaren meer.

Als de winter komt, wordt het koud en stil in het verlaten schuurtje.

Ze legde haar potlood neer en hief haar hoofd op. Haar grijze ogen vertoonden een diepe glans. Het was leuk om zo maar een verhaal te beginnen, zonder dat je wist hoe het verder ging. Het was haast een gedicht, ook al rijmde het niet. Als haar broers het vonden, zouden ze zich wel weer een kriek lachen. Maar ze zou er wel voor zorgen dat ze het niet in handen kregen, zelfs als ze het de hele winter in de lade van de werkbank moest verstoppen.

WORDT VERVOLGD

Met haar ellebogen op haar bureau en haar kin in haar handen staarde ze dromerig voor zich uit.

Prinses

PRINSES BELINDA VAN RUVENIA WAS IN HET DORP LODNITZ. VAN EEN PAAR JONGENS HAD ZE GEHOORD DAT DE DORPELINGEN NIET MEER IN HET BOS BIJ HET KONINKLIJK JACHTHUIS MOCHTEN KOMEN...
DIT IS HET JACHTHUIS, HOOGHEID! SINDS KORT MOGEN WIJ ER NIET MEER KOMEN!
LATEN WE HET EENS VAN DICHTBIJ BEKIJKEN!

BELINDA WIST NIET DAT GRAAF FALSTEIN IN DE BUURT WAS...
BELINDA IS ER DE OORZAAK VAN DAT SOPHIA EN KRAUTZ RUZIE HEBBEN EN NU IS ZE WAARSCHIJNLIJK BIJ HET JACHTHUIS!

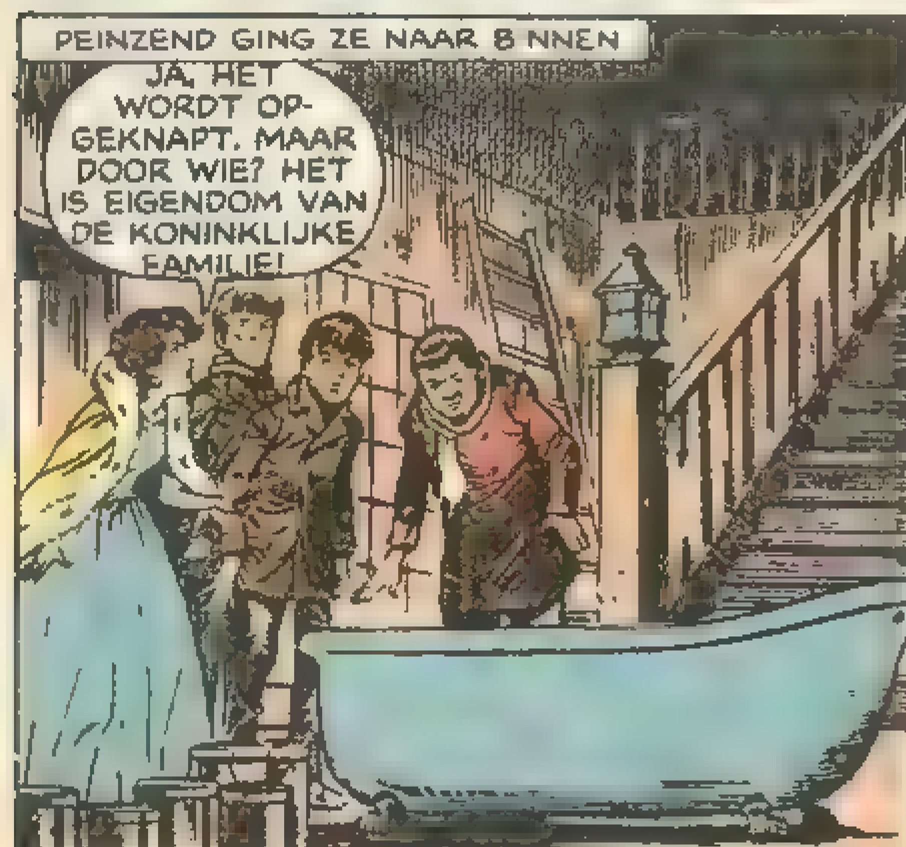
FALSTEINS PLAN OM SOPHIA MET KRAUTZ TE LATEN TROUWEN WAS IN GEVAAR.
ALS U HET GOEDVINDT, GA IK U NU VERLATEN!
GA UW GANG!

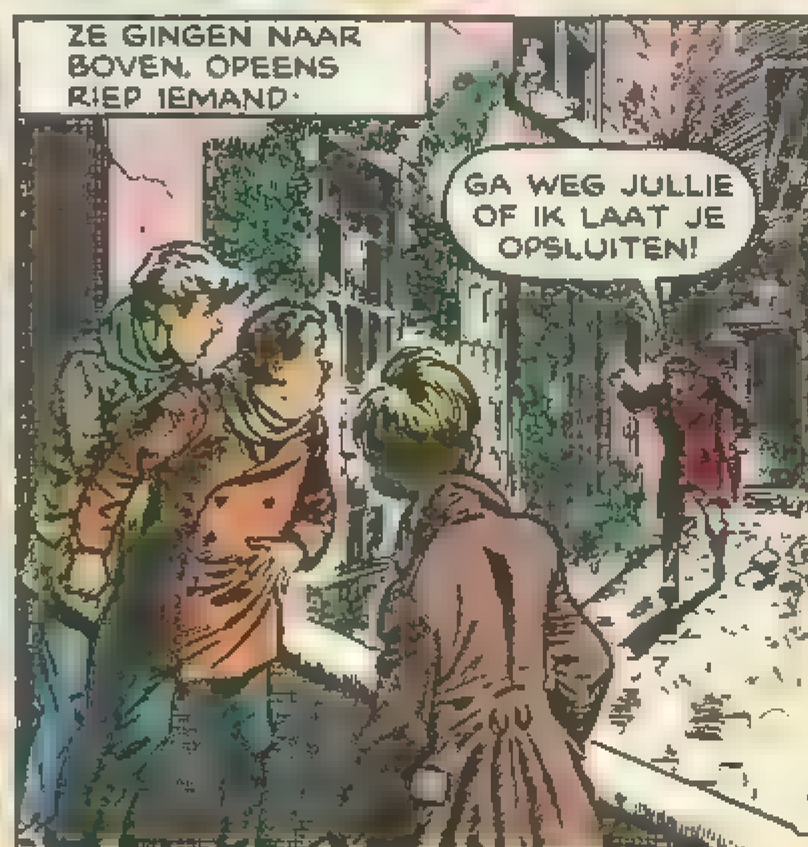
ALS ZE ONS ZIEN, JAGEN ZE ONS WEG!
NIET NU IK BIJ JULLIE BEN!

BIJ EEN VAN DE MUREN BLEEF BELINDA OPEENS STAAN.
WAT? WORDT HET JACHTHUIS OPGEKNAPT?

PEINZEND GING ZE NAAR B NNEN
JA, HET WORDT OPGEKNAPT. MAAR DOOR WIE? HET IS EIGENDOM VAN DE KONINKLIJKE FAMILIE!

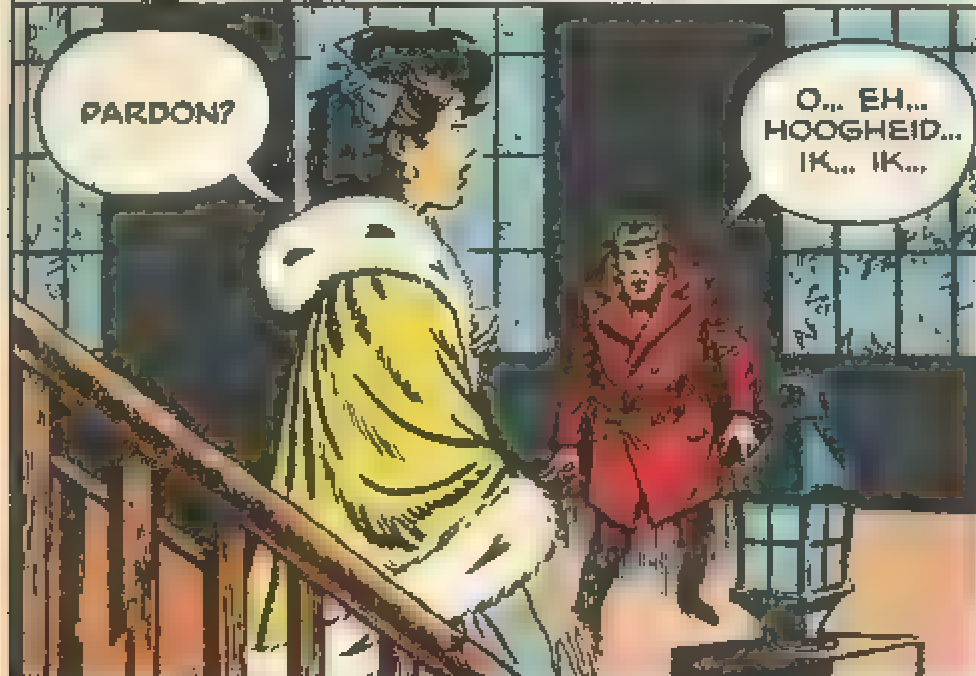

ZE GINGEN NAAR BOVEN. OPEENS RIEP IEMAND:
GA WEG JULLIE OF IK LAAT JE OPSLUITEN!

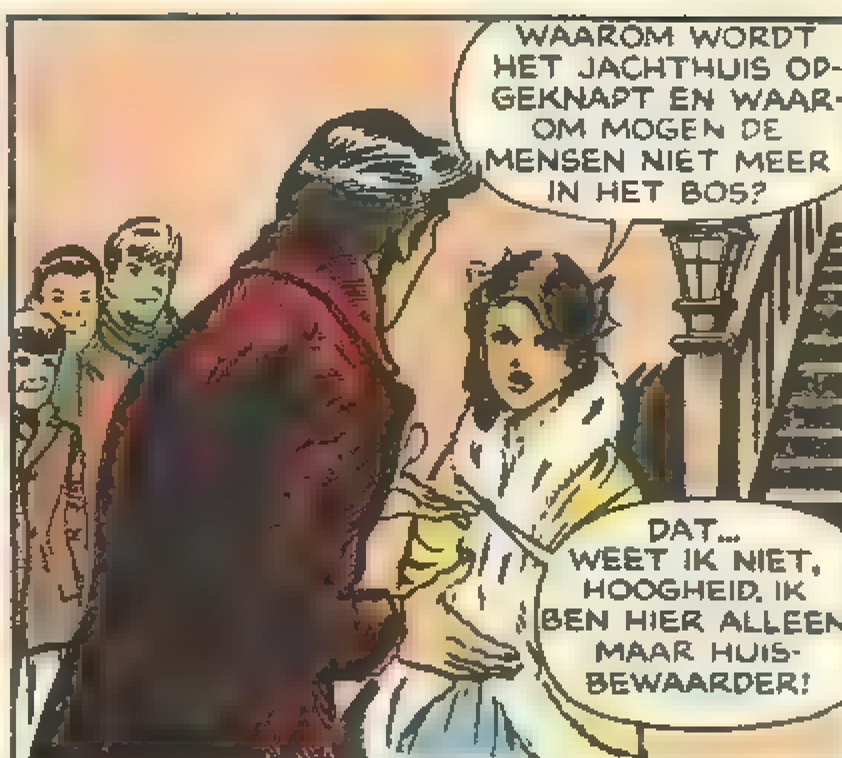

Ondeugd

BELINDA HAD DE MAN EEN KUSSEN OP ZIJN HOOFD GEGOOID. WOEDEND KWAM HIJ NAAR BINNEN, MAAR...
PARDON?
O... EH... HOOGHEID... IK... IK...

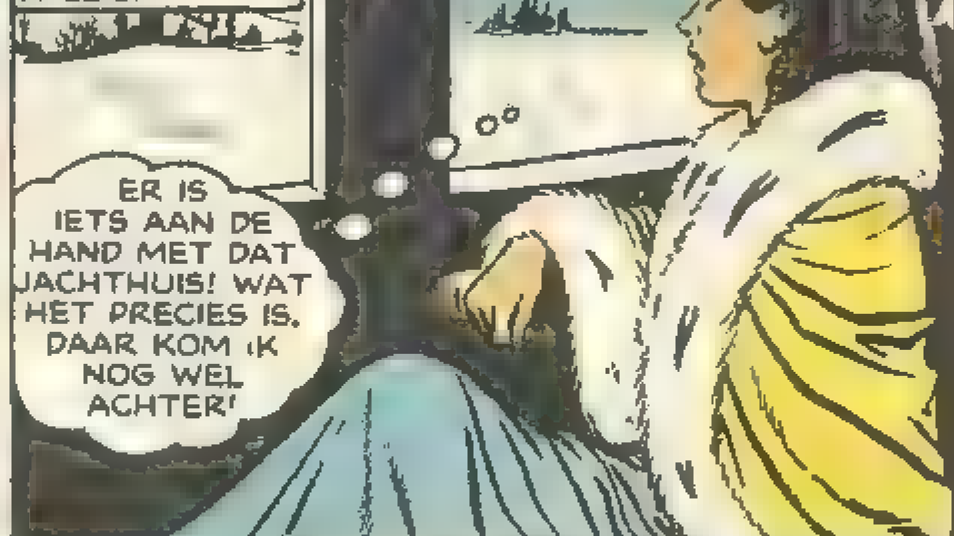
WAAROM WORDT HET JACHTHUIS OPGEKNAPT EN WAAROM MOGEN DE MENSEN NIET MEER IN HET BOS?
DAT... WEET IK NIET, HOOGHEID. IK BEN HIER ALLEEN MAAR HUISBEWAARDER!

BELINDA GELOOFDE DE MAN...
IK ZAL DEZE ZAAK UITZOEKEN EN ZO NODIG ONGEDAAN MAKEN!

TOEN ARRIVEERDE GRAAF FALSTEIN...
TE LAAT! ZE HEEFT ALLES AL GEZIEN!

BELINDA NAM AFSCHEID VAN DE JONGENS EN GING TERUG NAAR HET PALEIS.
ER IS IETS AAN DE HAND MET DAT JACHTHUIS! WAT HET PRECIES IS, DAAR KOM IK NOG WEL ACHTER!

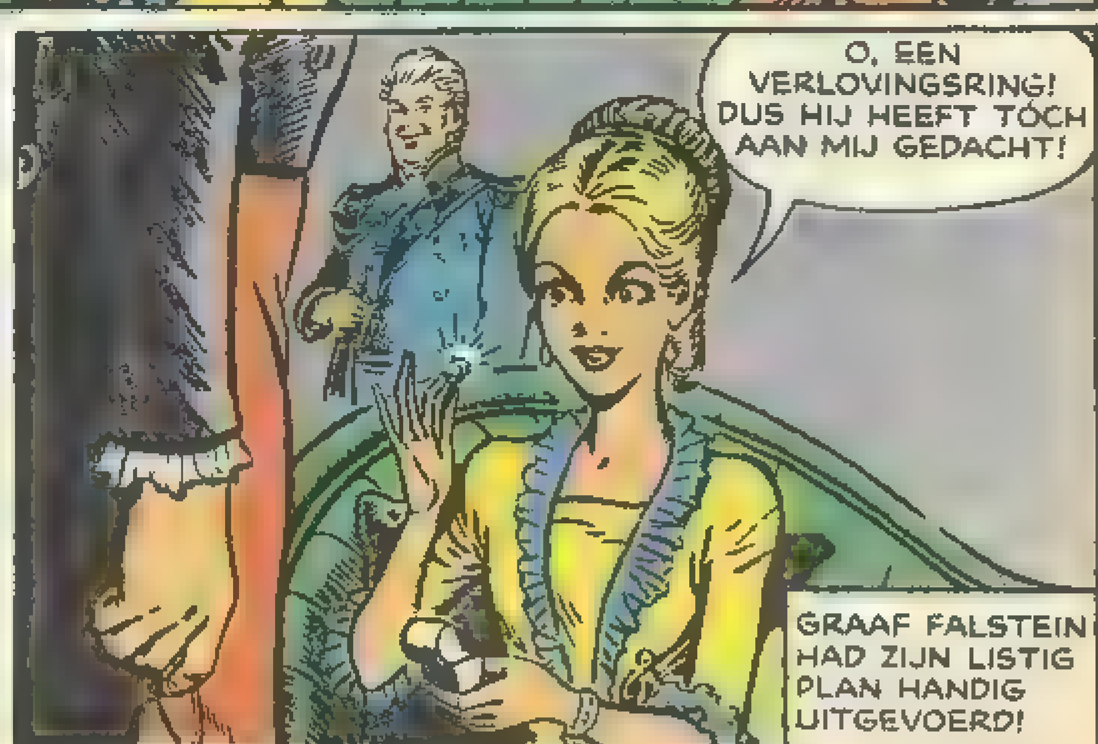
BELINDA WILDE EEN HUWELIJK TUSSEN SOPHIA EN KRAUTZ VOORKOMEN, MAAR ZE HAD EEN TEGENSTANDER IN GRAAF FALSTEIN.
GEGROET, HOOGHEID! U ZULT WEL MOE ZIJN VAN DE JACHT!
DANK U, DAT VALT WEL MEE!

NEEM MIJ NIET KWALIJK, DAT IK DIT ZEG, MAAR HET IS MIJ OPGEVALLEN DAT U EN KRAUTZ RUZIE HADDEN!
HIJ WILDE DIE KERSTBOOM UIT HET DORP VERWIJDEREN!

DAT DEED HIJ ALLEEN VOOR U! AAN DIE BOOM HING EEN GESCHENK, EEN GESCHENK VOOR U! HIER IS HET!
VOOR MIJ?

O, EEN VERLOVINGSRING! DUS HIJ HEEFT TOCH AAN MIJ GEDACHT!
GRAAF FALSTEIN HAD ZIJN LISTIG PLAN HANDIG UITGEVOERD!

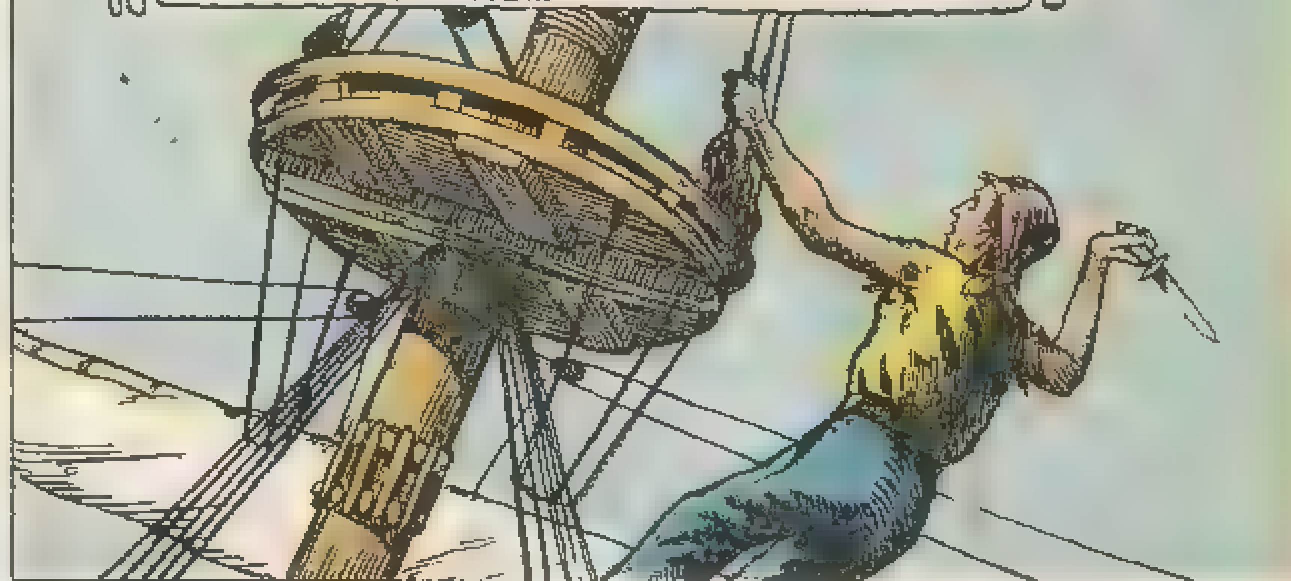

DE HISPANIOLA, HET SCHIP WAARMEE DE TOCHT NAAR HET SCHATEILAND WAS GEMAAKT, WAS IN HANDEN GEVALLEN VAN DE MUITENDE BEMANNING. HET SCHIP WERD BEWAAKT DOOR EEN VAN DE MUITERS. JIM WAS AAN BOORD GEKLOMMEN OM TE PROBEREN HET SCHIP AAN DE RECHTMATIGE EIGENAARS TERUG TE GEVEN. DEZEN BEVONDEN ZICH EVENALS DE REST VAN DE MUITERS OP HET EILAND. HET SCHIP LIEP OP HET STRAND.

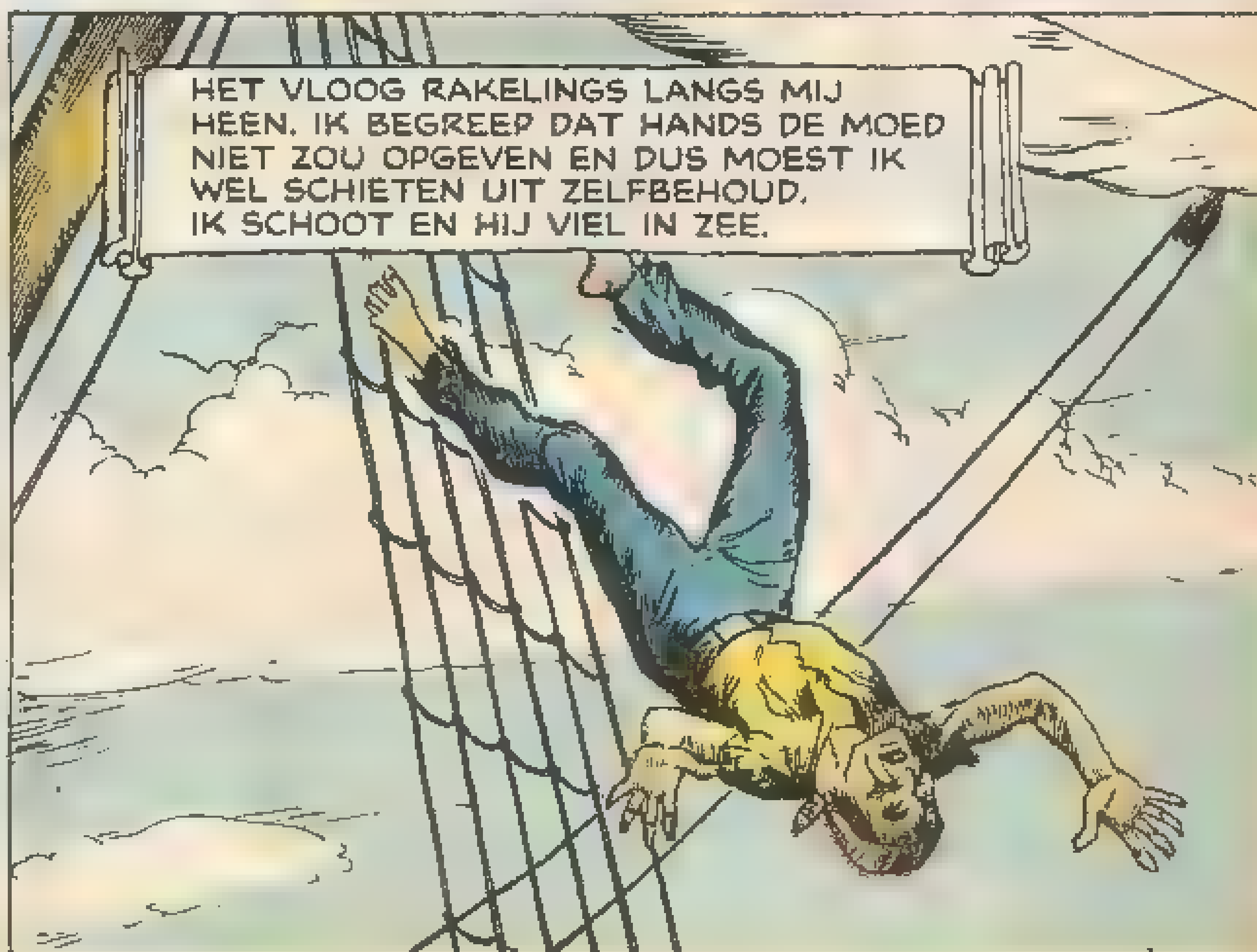
DE HISPANIOLA MAAKTE VEEL SLAGZIJ, ZODAT HANDS EN IK TEGEN DE VERSCHANSING VIELEN.

BEHALVE EEN PAAR BUILEN HAD DE VAL VOOR MIJ GEEN VERDERE GEVOLGEN EN IK KLOM SNEL IN HET WANT.

VAN HANDS ZOU IK GEEN LAST MEER HEBBEN. IK VERLIET HET SCHIP, NADAT IK ZO GOED EN ZO KWAAD ALS HET GING DE ZEILEN GESTREKEN HAD. IK BESLOOT NAAR MIJN VRIENDEN TERUG TE KEREN.

MAAR VOORLOPIG WAS HET EEN EERSTE VERESTE MIJN VRIENDEN TERUG TE VINDEN. GELUKKIG HAD IK DE KAART VAN HET EILAND GOED IN MIJN HOOFD, ZODAT IK ONGEVEER W.ST IN WELKE RICHTING DE BLOKHUT LAG.

De man van staal

TED, KEN EN ARCHIE ACHTERVOLGDEN IN ZUID-AMERIKA EEN TWEETAL WAPEN-SMOKKELAARS. DE SLEE, WAARIN ZE ZATEN EN DIE DOOR ARCHIE WERD VOORTBEWOGEN, STORMDE IN RAZENDE VAART EEN HEUVEL OP...

TED, PAS OP! HOU ARCHIE IN BE-DWANG!

VLUG BEDIENDE TED ZIJN ZENDER..

ALS WE DEZE SNELHEID HOU-DEN, SLAAN WE OVER DE KOP!

EVEN LATER SUISDE DE SLEE DE HELLING AF...

REM MET JE VOETEN, ARCHIE!

OPEENS...

PAS OP, EEN RAVIJN!

REMMEN, ARCHIE!

ARCHIE REMDE. DE SLEE VLOOG DOOR DE LUCHT.

HOU JE VAST! WE VLIEGEN OVER HET RAVIJN!

ONDER LUID GEKRAAK LANDDE DE SLEE OP DE ANDERE KANT.

STOP, ANDERS SLAAN WE TE PLETTER!

ARCHIE IS ER OOK NOG!

DE SPOREN LEID-DEN NAAR EEN RIVIER.
HOE KOMEN WIJ OOIT AAN DE OVER-KANT?
MISSCHIEN IS HET HIER ONDIEP.

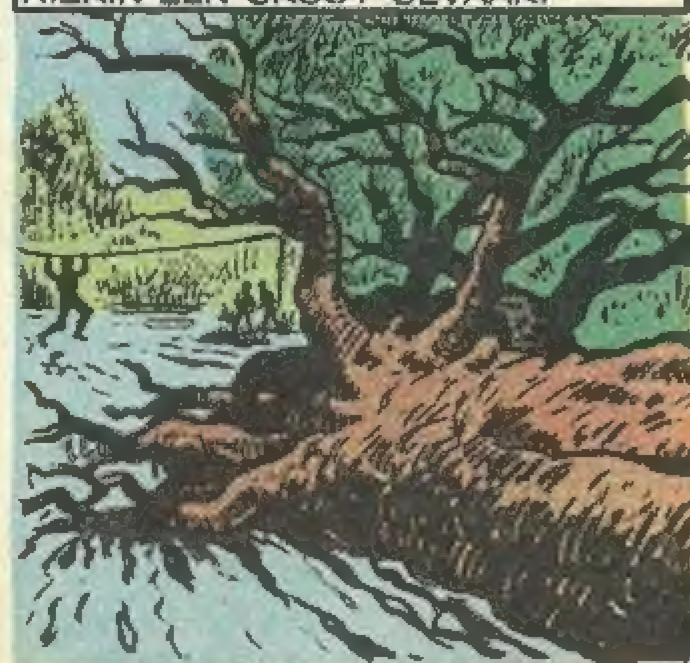

Wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de raadsels uit het vorige nummer

Verschuifpuzzel

```
     J O H A N
         P A U L A
     M A R I E
         F R E E K
 W I L L Y
```

Op de rij schuingedrukte letters lees je de naam HARRY

*

Invulraadsel

```
L E G K A S T
F I N L A N D
A R M B A N D
D A G B L A D
G L A Z U U R
D R A V E R IJ
B A L L I N G
```

De schuingedrukte letters vormen de aardrijkskundige namen LIMBURG en BRABANT.

*

Dubbel tovervierkant

```
H A R D
A R I A
R I E M
D A M S P E L
      P O L O
      E L B E
      L O E P
```

*

Visitekaartje

BOSWACHTER

*

Eén-woord-rebus

Boordeknoopje (boor-de-kno-op-je)

*

Antwoorden wereldquiz

van bladzijde 10

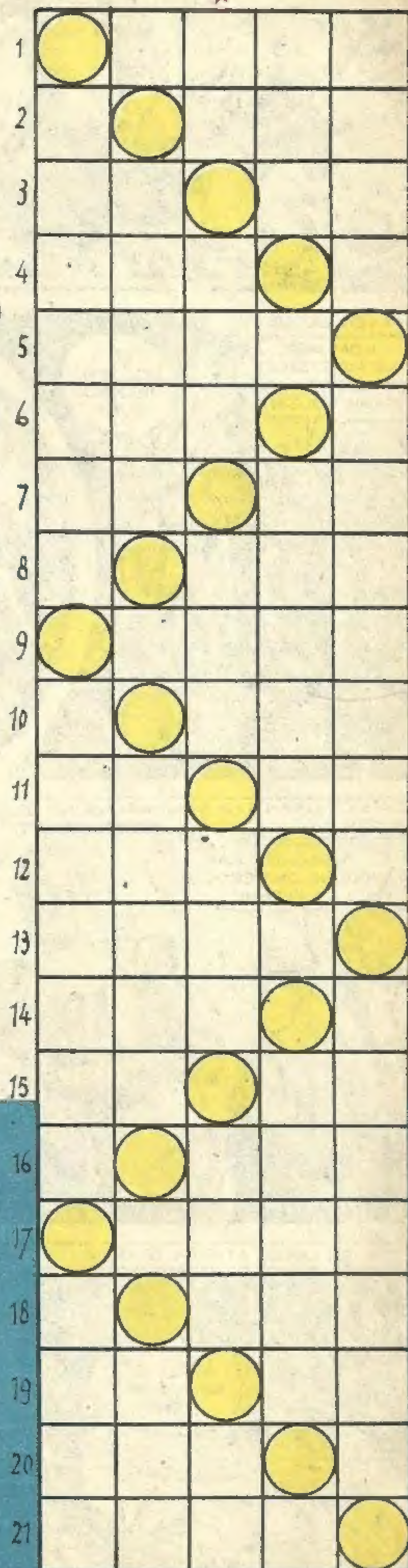
1 Noorder- of poollicht.
2 Pelikanen.
3 Scheveningen.
4 De verovering van Troje door soldaten, die zich in het paard verborgen hadden.
5 a. Duel.
  b. Secondanten.
6 Okapi.
7 1. Voor alle verkeer verplichte rijrichting.
  2. Verplichte rijbaan.
  3. Inrijden slechts in deze richting toegestaan (eenrichtingverkeer).
  4. Verboden rechtsaf te slaan.
  5. Doorgaand verkeer deze richting volgen.
  6. Tegemoetkomend verkeer heeft voorrang.
  (Dit bord staat vaak bij smalle bruggen, opengebroken straten en andere smalle doorgangen.)
8 Duiker.
9 Vauxhall Viva.
10 a. William Shakespeare.
  b. Giuseppe Verdi.

*

SPREEKWOORDPUZZEL

Op de zigzaglijn moet van boven naar beneden gelezen een Italiaans spreekwoord (in Nederlandse vertaling) komen te staan. Je kunt het vinden door op de horizontale rijen de hieronder omschreven woorden in te vullen.

1 Boomvrucht
2 Houten schoeisel
3 Brandstof
4 Restje eten
5 Koele kleur
6 Grondstof voor sigaren
7 Lengtemaat
8 Banket
9 Opstandeling
10 Naam, straat en woonplaats
11 Hoogwater
12 Geschut
13 Soepbeen met vlees
14 Voorjaar
15 Kleine baai
16 Neerslag
17 Walvisvet
18 Langwerpig rond
19 Ontplofbare stof
20 Ademhalingsorgaan van een vis
21 Gereed

LINDA LIJDT SCHIPBREUK

MILJONAIRSDOCHTER LINDA BARRINGTON WAS SAMEN MET JOE SPRIGGS OP EEN VERLATEN EILAND BELAND. OP EEN DAG VERSCHEEN ER EEN VLIEGTUIG BOVEN HET EILAND, MAAR LINDA WILDE NIET DAT MEN HEN ZOU ONTDEKKEN...

OPEENS RIEP JOE UIT:

KIJK EENS, ZE HEBBEN ONS GEZIEN!

O NEE, LAAT HET NIET WAAR ZIJN!

MAAR ZE BEGREEP DAT HET WÉL WAAR WAS!

LINDA, KINDJE, IS ALLES GOED MET JE?

J...JA, MAMA. MAAR HOE WIST U DAT IK HIER WAS?

WE HEBBEN ALLE EILANDEN IN DE BUURT AFGEZOCHT!

KOM MAAR, LIEFJE, JE BENT TOTAAL UITGEPUT!

NEE, DAT BEN IK NIET!

ZE IS HELEMAAL OVERSTUUR!

JOE BEGON TE LACHEN...

DAT VALT BEST MEE, MEVROUW!

WIE IS DAT SCHOOIER-TJE?

DIT IS JOE SPRIGGS. HIJ IS MIJN VRIEND!

JA, IK HAD ME IN SINGAPORE OP HET JACHT VERSTOPT!

MEVROUW BARRINGTON FRONSTE HAAR VOORHOOFD...

O JUIST. NOU, LINDA, KOM MAAR GAUW MEE!

NEE IK WIL NIET NAAR HUIS!

IK WIL HIER OP HET EILAND BLIJVEN!

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.

